

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

NUMĂRUL 49 (1145) ♦ ANUL 73 ♦ SERIA II ♦ JOI 4 XII 1969 ♦ 8 pag. 25 bani

„Albina” in peisaj sibian

ZBURÎND SPRE SOARE

Albina, această regină a cimpului smălțat în mii și mii de culori, frumoasă regină a trudei, colindând fără preget din floare în floare, adunând mierea cea dulce întru desfătarea omului, a urcat acum aproape treisferturi de veac pe frontispiciul revistei noastre. De atunci Albina a zburat din casă în casă adunând mierea înțelepciunii poporului și luminându-l prin strălucite minți și condeie precum: George Coșbuc, Ion Slavici, Spiru Haret, Spiridon Popescu, A. D. Xenopol, Gr. Tocilescu, Titu Maiorescu, P. Dulfu, Ion Kalinderu, Tudor Arghezi, Mihail Sadoveanu și mulți alții.

Păstrînd glorioasa ei tradiție, Albina de azi, în era socialismului biruitor, a adinci-

lor pătrunderi în Cosmos, zboară mereu spre înalt, spre soare.

Florile noastre sînt cititorii noștri devotați care iubesc și răspund Albina — ea zboară spre casele și căminele țării, spre sufletul și conștiința dumitale, iubite cititor.

Revista Albina are vechi prieteni cititori în cele patru zări ale țării. Revista Albina se adresează și tineretului sătesc, tuturor intelectualiilor și iubitorilor de artă, cultură și frumos românesc pe care îi invită să-i răsfoiască paginile și să-i trimită gândurile lor spre îmbogățirea slovei tipărite cu idei și fapte noi.

ALBINA

BUNĂ DIMINEAȚA, TOVARĂȘE PRIMAR

de ION BANUȚA

Azi, e soare. Și e bine. Satul meu, e frumos. Foarte frumos. Case noi. În ele se află aproape de toate. În jur via de vie, meri, peri, gutui, orătării și... Dar, primarul știe mai bine decît mine ce se află în satul lui, în comuna lui, la noi acasă.

Tovarășe primar e soare. E bine. Noi doi am avut norocul să trăim și în a doua parte a secolului XX, în România, aflînd numai din cărți despre cei din 1907. Ori din altă vreme. Să călcăm prietene, adinc și sigur pe acest pămînt slînt care al nostru a devenit și li-va în vecii vecilor. Deci, eu te invit la un pahar de vorbă fiindcă mi se pare că ai avea un pic de răgaz, acum... Recolta anului 1969 este toată adunată de pe cîmp. Sau... poate, nu?... Și a fost un an aproape bogat. Să stăm un pic, dacă vrei, la un fel de taifas. Dar numai un pic. Pămîntul este aproape gol și așteaptă să-și pună mantia de alb imaculat, dar el îi tot cere primarului o mereu participare, îi cere suflet și devotament fiindcă pămîntul nu doarme în iarnă, ci se gîndește numai într-o anumite liniște creatoare, cum să-și crească odraslele viitoare care provin din atîtea felurite neamuri. Din neamul griului cu spicul cit vrabia, din neamul secarei mai zveltă decît un fir de neac, din neamul florii-soarelui grea de o coroană suflată cu aur în marginile-i sublimă, nebună de dragoste pentru acel al ei astru, soarele mereu înalt și nedefinit, din neamul porumbului... A! Da. Porumbul cel ciudat, năstrușnic întru svecitețea și încercătura lui, în definitiv și ea tot de aur... Ei, dar... De cite semănături împreună intru rod de om și de vînt nu trebuie să știe un primar, să fie un mare părinte ca Augustus Romei, ca Mihail Viteazul ideii de unire, ca Nicolae Bălcescu, libertății patriei sale.

Stimate tovarășe primar! Noi doi avem să ne spunem atîtea, încît pe

Cronica unui greier

mine însuși începe parcă să mă doară capul. Gîndiți-vă, scumpe prietene, cite treburi sînt, cite treburi vă așteaptă, și mai ales din acel Mai al lui 1962, cînd o țară întregă a salutat trecerea toată și definitivă a pămîntului în stăpînirea noastră. Și, apoi dintr-o mie de motive nici Cronica mea nu poate să ne cuprindă dintr-o dată gîndurile, simțirile, răspunderile, pentru că și ea, Cronica mea, după cum se arată, e și ea mică, așa după cum chiar d-voastră o vedeți numai cit un trup și o vioară de greier.

Iubite și stimate tovarășe primar! Aveți multe, foarte multe treburi. Eu pot, și, să fim înțeleși, trebuie să particip cu tot sufletul meu la ele, dar, nu pot să răspund de sarcinile ce vă revin, răspunderea toată este a dumneavoastră, adică de fapt fiecare în scaunul datoriei lui, fiindcă dacă socotim bine, datoriei sau trebuie să fiți specialist, carevasăzică, în materie. Pot și eu o răspundere, fiindcă, poate că nu știți, m-am robit și eu acestora, acum aproape o jumătate de veac. Am păscut oile, caii, prin acea mireasmă de pelin amar, am arat cu plugul, am semănat cu mina, am netezit pămîntul cu tăvălugul, am secerat, am cosit, am cules ghindă din parcă toată pădurea Redea, am cules flori... Dar aceasta era demult. Foarte de demult, dintr-o cruntă vreme. Azi, doamne ferește, poate nici n-aș ști să mă descurc cum se cuvîne, ca d-voastră acum, fiindcă altfel devine totul azi pe cîmp, cu tractoarele acelea pline de medalii de aur, cu secerătoarele acelea care fac o mie de treburi dintr-o dată, cu televizoarele care ne aduc o întregă lume în odaie, chiar de ar fi să numim doar navele cosmice de la Gagarin la Armstrong — care ne fac să tremurăm de emoție și fericire într-o nouă cunoaștere a necunoscutului.

Iubite și stimate tovarășe primare! Eu te cunosc foarte bine. Mai bine decît îți închipui. Ești îndrăgostit de pămîntul românesc, de cer, de păduri, de griu, de porumb, de in, de flori... De altfel nici nu poți sta în primărie fără de toate acestea și tocmai de aceea cîmpul nu poate, azi, să nu-și includă în magia recoltelor bogate. Au ba, pe primarul lui, fiindcă un primar înseamnă în primul rînd o răspundere colosală, o datorie uriașă, și între noi fie vorba numai după asta o plăcere. Eu tu-aș aduna, de o plîdă, o fierbinte rugămînte. Eu sînt, între al-

(Continuare în pag. a 2-a)

ZILELE FOLCLORULUI BIHOREAN

Cercetarea și valorificarea bogățiilor și frumuseților folclorului nostru se inseriu tot mai vizibil printre preocupările majore ale comitetelor județene pentru cultură și artă ale așezămintelor de cultură. Rodele acestor preocupări sunt ilustrate prin valoroase lucrări și culegeri editate în ultima vreme de unele case județene ale creației populare, precum și printr-o serie de manifestări folclorice de mare amploare și largă rezonanță. Amintim în această privință întâlnirea folclorică de pe virful Prislopului, întrecerea călușărească de la Slatina, Nedeia mocanilor desfășurată la Covasna, Rapsodia trișcașilor și Concursul soliștilor de muzică populară organizate în județul Bistrița-Năsăud (ambele aflate la a doua ediție).

Inaugurarea sezonului cultural de iarnă a fost marcată în județul Bihor de o cuprinzătoare manifestare folclorică desfășurată timp de trei zile, 23-24-25 noiembrie.

Ceea ce a conferit o valoare și importanță deosebită Zilelor folclorului bihorean este faptul — și acest lucru trebuie subliniat — că ele au cuprins o gamă largă de manifestări în cadrul cărora au fost reprezentate și valorificate cele mai variate genuri ale folclorului și ale meșteșugurilor populare, de la cîntecul și dansul popular pînă la datini și obiceiuri vechi, de la ceramică pînă la arhitectură populară.

Programul Zilelor folclorului bihorean a fost în așa fel conceput, încît desfășurarea lui să prezinte o imagine cuprinzătoare a bogatului tezaur folcloric creat, păstrat și dezvoltat din cele mai vechi timpuri pe aceste plaiuri.

La expoziția de ceramică deschisă la Vașcău (au expus olarii din Criștiori, Lehecenii, Cărpinești etc.) publicul a făcut cunoștință cu minunata ceramică roșie din Bihor, iar în vizita organizată la Criștiori participanții s-au întâlnit și i-au văzut la lucru pe vestiții meșteri olari. Casa de cultură din orașul Petru Groza a găzduit, de asemenea, o interesantă expoziție. Aici au fost expuse frumoasele cojoace și sumane din Bihor.

În satul Pietroasa participanții la Zilele folclorului bihorean au asistat la o imponantă horă a satului, așa cum ea se desfășoară din cele mai vechi timpuri pe aceste meleaguri. Au fost vizitate monumentele arhitecturale din lemn de la Rieni, Stîncești și din alte localități, construcții vechi ridicate în secolele XVII și XVIII. Spectacolul folcloric la care și-au dat concursul formațiile artistice din Coșdeni, Cărpinești, Bunțești ș. a. a înfățișat pe scena Casei de

cultură din orașul Petru Groza o știță de datini și obiceiuri vechi din Bihor, iar o paradă a portului popular a întrunit cele mai frumoase costume din întreaga zonă folclorică din Valea Crișului Negru.

Ni se pare interesantă și valoroasă ideea și strădania organizatorilor de a prezenta în cadrul suitelor de manifestări paralele cu folclorul autentic și lucrări de muzică cultă inspirate din folclorul bihorean. Așa, bunăoară, concertul susținut de către orchestra de muzică de cameră a casei municipale de cultură și orchestra simfonică din Oradea a prezentat printre alte lucrări suita Munții Apuseni de M. Negrea și Concertul pentru orchestră de marele muzician Béla Bartok, care a cules și a apreciat atât de mult cîntecele populare bihorene. La sesiunea științifică organizată cu acest prilej au adus o contribuție valoroasă folcloriști din Capitală, din Cluj și din județul Bihor.

În ziua de 23 noiembrie, în afara acțiunilor amintite la aproape toate căminele culturale din cuprinsul județului, s-au organizat spectacole cu caracter folcloric, aducînd pe scenă pe cei mai buni soliști de muzică populară, datini și vechi obiceiuri locale.

Cu prilejul zilelor folclorice din acest an, s-a constituit și cercul științific de folclor al județului Bihor, cerc ce va crea un cadru prielnic muncii de cercetare și culegere desfășurată cu multă pasiune de folcloriștii locali.

I. RADU

Țăran din Hațeg

Foto: GH. VINȚILA

UMBRE PE PELICULĂ

În județul Bistrița-Năsăud se desfășoară o frumoasă activitate cu filmul. Sint multe comune unde filmele rulează întotdeauna cu sălile pline. Așa, bunăoară, cinematografele din Lechința, Teaca, Reteag ș.a. realizează lunar între 4 000—4 500 de spectatori. Sint însă și unele cinematografe unde, din lipsa de preocupare a consiliilor populare comunale, a directorilor de cămine ș.a., cinematografele desfășoară o activitate slabă, altele unde deficiențele mai mici sau mai mari stînjenesc buna deservire a publicului spectator. Iată cîteva din aceste deficiențe ce umbresc pelicula.

PERFORMANȚE

Filmul Asta-i tot ce s-a întîmplat a realizat o performanță la cinematograful din comuna Sinmihaiu de Cimpie. A fost vizionat de 10 spectatori. Dar nu „asta-i tot ce s-a întîmplat“ la acest cinematograf în privința recordurilor. La spectacolul Viața dificilă a fost într-adevăr o situație dificilă dar o „performanță“ tot s-a realizat. S-au vindut... 12 bilete. La filmul Cartierul veseliei e drept nu era multă veselie în sală, dar numărul spectatorilor n-a scăzut sub cifra realizată anterior, erau prezenți... 12 oameni.

La spectacolul Sus miinile domniilor poliștiști s-a spart însă gheata. Filmul a fost vizionat de 16 spectatori.

Oricum, „progresul“ e evident. Nimeni nu-l poate nega. Il dovedesc cifrele crescînde și încă în progresie aritmetică a spectatorilor: 10, 12, 16.

SALĂ INTOARSĂ PE DOS

Dacă intrați cumva la căminul cultural din satul Cranimăt (co-

muna Șieu Măgheruș) în timpul unui spectacol cinematografic, o să aveți o senzație ciudată. O să aveți impresia că v-ați pierdut orientarea, că nu mai știți unde-i înainte și unde-i înapoi. O să căutați puncte de reper și o să vă convingeți că n-aveți nici-o defecțiune cu vederea. Și totuși lumina din sală „e întoarsă pe dos“. Stau oamenii cu spatele la scenă și urmăresc filmul pe ecranul așezat pe peretele de vizavi. Căci din nevoie operatorul s-a mutat cu aparatul pe scenă. Că se aude zgomotul aparatului de proiecție, că filmul nu rulează în cele mai bune condiții, n-ai ce face. Cabina de proiecție ar trebui reparată, s-a dezlipit de peretele de care a fost zidită și plouă într-însa. Nu mai poate fi folosită. Ar necesita o mică reparație, dar nimeni nu se sinchisește.

Se spune că sătenii cînd vin și la alte spectacole, prezentate de cămin, se așează la început cu spatele la scenă. Nu-i de mirare. Și-au format un reflex. Un reflex condiționat de nepăsarea celor care ar trebui să se ocupe de buna îngrijire a căminului, a cinematografului din sat.

PIONIERII DIN VRANCEA

Duminică 23 noiembrie a avut loc la Focșani o consfătuire asupra teatrului școlar, la care au participat două sute de profesori din județ. A fost prima consfătuire de acest fel, din țară, în vederea pregătirii celui dintîi festival de teatru școlar, care va fi organizat de Consiliul Național al Organizațiilor de Pionieri, în aprilie 1970. În incinta Ateneului Popular din localitate. onorat, în timp, cu prezența a numeroși savanți și artiști români de prestigiu ca N. Iorga și V. Eftimiu, pionierii școlii generale din comuna Ciușlea au prezentat „Pupăza din tei“, dramaturgie după I. Creangă.

Am asistat la acest spectacol împreună cu Marin Teodorescu, șef adjunct al comisiei culturale a C.N.O.P., Mihai Crișan, editorul colecției de teatru școlar de la Casa Centrală a Crea-

ției Populare și regizorul N. Al. Toscani. După vizionare a avut loc un rodnic schimb de opinii între reprezentanții C.N.O.P. și profesorii din județ. S-au formulat sugestii în vederea creării și editării unor piese care să evoce personalitatea unor copii-eroi, precum și texte de teatru științifico-fantastice, capabile să atragă prin tematică și realizare artistică pe toți pionierii, actorii și spectatorii.

Profesorul V. Chiriac, președintele organizației județene de pionieri i-a asigurată pe profesori că va îndruma, supraveghea și conduce cu deosebită grijă o activitate artistică tot mai amplă și că va solicita înființarea unui cineclub în care vor activa atât elevii cu aptitudini tehnice, cit și cei cu un elevat simț artistic.

Marin Teodorescu a subliniat necesitatea mobilizării tuturor pionierilor în desfășurarea unei activități artistice susținute. Să scrie, să joace teatru, să facă scenografie, să construiască reflectoare... și chiar să învețe să tragă cînd trebuie, cortina!

MIHAI NEAGU BASARAB

O INVENȚIE NEINȚELEASĂ

Operatorul cinematografului din satul Rusu-Birgăului, (comuna Josenii Birgăului) a născocit...o invenție. Auzind de tehnica modernă, de posibilitatea de a dirija mașini și mecanisme la distanță s-a gândit să aplice această cucerire și la cinematograful la care lucra. Și într-o bună zi a pus-o în practică. A dat drumul la aparat, a închis cabina și s-a dus la bufet. Filmul rula și fără el, invenția era deci bună. După primul succes a aplicat-o tot mai des. Într-o bună zi s-a descoperit însă marea invenție. L-au găsit inspectorii de la cineficare la bufet în timpul spectacolului. Și, vai, aceștia nu i-au înțeles invenția. Au întocmit un proces-verbal și pe urmă i-au desfăcut contractul. Omul însă are o consolare: cite invenții mari n-au fost înțelese de contemporani!

CE-I CU LUMINA?

În satul Pinticu din comuna Teaca, s-a introdus de mult curentul electric. Ard becurile în toate casele, numai la căminul cultural nu s-a tras încă firul și nu-i lumină electrică la așezămintul de cultură al satului. Aparatul de proiecție funcționează cu un grup electrogen destul de vechi și pe lângă zgomotul pe care-l produce, se defectează deseori. Materialele necesare introducerii curentului și la căminul cultural sint asigurate de multă vreme. Dar edilii satului s-or fi gândind că instituția care are sarcina de a lumina oamenii n-are neapărată nevoie și de lumină electrică.

I. R.

BUNĂ DIMINEAȚA, TOVARĂȘE PRIMAR

(Urmare din pag. 1)

tele, scriitor. Ia-mă de mină și du-mă, și spune-mi măcar într-o frîntură de ceas, ceva, dar, știi, un ceva foarte ceva, plîmbă-mă pe unde vrei, rogu-te, și mai ales pe unde nu vrei, să află și eu ce vei face la iarnă, la primăvară, la vară, la toamnă, și poate îmi vei destăinui și ce faci între anotimpuri. Mai ales între anotimpuri. Ar fi un lucru, cred, interesant. Nu? Eu știu că Măria-Voastră le știe, ori trebuie să le știe pe toate și, iartă-mă, ca un fel de imperator, vreau să fiu informat, fiindcă, îți dai seama, cetățean și scriitor fiind, vreau să știu, să scriu, și...

Măi tovarășe primare! Știi cită lume a plecat din sat și mereu s-a îndreptat apoi către sat de-a lungul milenilor. Scriitori, pictori, revoluționari. La 23 August 1944, Maiestatea-Sa Libertatea, intrînd pe toate ferestrele, pe toate ușile, în România, ne-a poruncit să facem din țară o floare. Satul, satul românesc din 1969 să zicem, nu este o invenție comunistă, ci este un vis întru fericirea oamenilor. Comuniștii sint niște fauri de basm parcă, și ei obligă cerul și pămîntul să dea acele roade de aur în care să cînte vinul, să cînte omul, să cînte țara, să cînte universul.

Dar, măi primare frățioare, iartă-mi intimitatea, dar ca pămîntul să nu sufere, fiindcă și el suferă ca și omul, și plînea să fie albă. albă ca un suflet de argint, permite-mi, în casa Ta să mai intru și de vorbă să mai stăm, ba despre una, ba despre alta... La revedere, iubite și stimate tovarășe primare.

ALBINA pag. a 2-a

MOTIV BIOGRAFIC

Eu vin dintr-un sat în care bărbații au palmele arse de pămînt, iar femeile, vara, spală în fîntini cămăși de in, pentru fetele ce se visează mirese,

și-alîta soare există în satul nașterii mele încît de fiecare dată cînd plec nu uit să-mi ascund ochii de lume...

MIHAI LAU

UNELE ASPECTE ALE ARHITECTURII SATULUI CONTEMPORAN

Satul a constituit întotdeauna o prezență majoră în peisajul țării; oropsit în trecut, el și-a căpătat amploarea cuvenită în preocupările actuale ale arhitecților. Un aspect esențial și de a cărui rezolvare depinde în mare măsură personalizarea cadrului de viață în mediul rural, îl constituie fără in-

doială făurirea unor imagini arhitecturale contemporane, vii, rezultat al unor condiții de viață și aspirații specifice. Eleganță în simplitatea ei, arhitectura populară este o continuă sugestie și temă de meditație. Luată în ansamblu, ea reprezintă unul dintre cele mai bogate tezaure de artă populară din Europa, recunoscut de cei mai exigenți cercetători de la noi și din alte țări. Cum este însă el folosit și în ce formă se dezvoltă arhitectura satelor noastre astăzi?

Cu unele excepții, sesizate la timpul lor de către expoziții organizate de Muzeul Satului din București care a devenit un vast laborator de studii, arhitectura nouă a satului își pierde treptat în etapa actuală ceva din „farmecul” de odinioară. Elemente și soluționări, uneori eterogene, strică echilibrul — am îndrăzni să spunem aproape clasic — al arhitecturii populare. Schimbările profunde intervenite în mediul rural, pătrunderea elementelor vieții moderne în ambianța până nu demult patriarhală, ritmul accelerat în care au loc aceste schimbări, stadiul pregătirii sau nepregătirii tehnice a meșterilor care nu au avut timpul necesar asimilării procedeelelor tehnice și materialelor noi, sînt numai o parte

cauzelor care determină apariția unor hibridi arhitecturali. Spiritul de imitație cu orice preț a tot ceea ce vine „de la oraș” (rulouri, marchize, betonul turnat în diferite forme, imitații de marmoră executate în ulei, o bogăție decorativă mergînd pînă la folosirea cioburilor de oglinzi împlintite în tencuială, etc.), transformă bineînțeles armonia tradițională într-un conglomerat lipsit de unitate, unde primează deocamdată ideea frumosului strict utilitar.

În fața acestei situații, sînt foarte mulți care optează pentru o atitudine resemnată, alții din contră, optează pentru soluții ce sugerează o prezență masivă a patrimoniului construit de la sate. Numai o atitudine realistă, bazată pe o cunoaștere profundă a tuturor factorilor ce contribuie la aceste modificări poate determina soluțiile cele mai bune.

Varietatea excepțională a programelor ce vor trebui elaborate, cer un efort creator de imaginație constructivă și plastică care trebuie să țină seama de specificul local, de materialele existente în regiune, de unele tradiții de viață și estetice, adînc împămîntenite și care să contribuie substanțial la înlăturarea monotoniei și la

găsirea acelei note personale, premisă a oricărei opere adevărate. Osmoza între sat și oraș, transformarea socialistă a satului, constituie un proces continuu ce trebuie urmărit și pe cît posibil îndrumat. Pentru aceasta se cere o amplă muncă de cercetare și experimentare, se cere de asemenea înlăturarea unor dificultăți de ordin metodologic în proiectare. Se impune elaborarea, cu sprijinul direct al organelor locale și a populației din fiecare județ, a unor studii preliminare de sinteză, care să stabilească programe caracteristice, cu indicarea necesităților, a formelor arhitecturale și plastice specifice regiunii sau zonei geografice respective. Astfel, arhitectul va avea la îndemînă un repertoriu de soluții și forme pe care le va putea folosi în mod creator, în funcție de condițiile locale, eliminînd improvizațiile. Trebuie să ajungem la o arhitectură care să păstreze acele trăsături de bază care au contribuit la făurirea valorilor caracteristice ale arhitecturii populare românești: echilibrul, armonia simplă și rafinată, lipsa grandilocvenței, un raport corect între construcție și decorație, înscrierea în peisaj, logica formelor.

Arh. S. JULMAN

În legătură cu activitatea de contractări și achiziții a cooperărilor de consum ne-am adresat tov. Făiniș Dumitru, membru în Comitetul Executiv Centrocop, cu unele întrebări asupra problemelor de actualitate din acest sector.

Întrebare: Care sînt preocupările principale ale întreprinderilor de valorificare și ale cooperativele de consum în activitatea de achiziții?

Răspuns: Una din sarcinile principale ale cooperărilor de consum a fost întotdeauna valorificarea unor produse agricole de la cooperativele agricole de producție, de la membrii acestora și de la ceilalți producători. Pe această cale, cooperarea de consum contribuie la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat ca verigă de legătură între producție și consum. În perioada actuală, organizațiile cooperatiste de consum sînt mobilizate cu toate forțele pentru a participa, alături de celelalte organizații și întreprinderi cu același profil, la valorificarea întregului surplus de produse agricole.

Întrebare: Ce măsuri s-au luat în acest scop?

Răspuns: Măsurile luate eprind mai multe laturi

ale acestor activități. În primul rînd, toate cooperativele au luat măsuri adaptate la specificul local, de a veni în sprijinul producătorilor, ajutîndu-i să valorifice pe calea achizițiilor surplusul de produse de care dispun. Astfel, în afară de centrele de achiziții permanente ale cooperativele care stau permanent la dispoziția produ-

torilor, aplicată de la 1 octombrie a.c. Prin această măsură, producătorii care își valorifică păsările prin cooperativele de consum primesc în plus între 1—3 lei per kg. De asemenea, de la 5 noiembrie se aplică prețurile de ouă, adică de 1—1,10 lei per bucată, adică cu 0,40 lei per buc. mai mult decît în perioada de vară.

În majoritatea județelor s-au luat măsuri de stimulare a producătorilor care își valorifică produsele prin cooperative, dîndu-li-se unele mărfuri mult solicitate în mediul sătesc.

Cooperarea de consum va achiziționa și unele produse care nu fac parte din nomenclatorul nostru. Este vorba de nuci în coajă, cartofi, legume, fructe.

Se vor încheia contracte pentru vînzare-cumpărare de mere, cu livrarea în primăvară, acordîndu-se avansuri pînă la 30 la sută din valoarea cantităților contractate.

Pentru sprijinirea producătorilor din zonele de șes, unde nu există producție de mere, se va organiza o acțiune de aprovizionare a acestora cu aceste fructe, ce pot fi plătite cu produse agricole (porumb, griu etc.).

Adăugăm că producătorii contractanți de păsări se bucură de un nou avantaj, menit să le înlesnească mărirea veniturilor. E vorba de majorarea prețurilor de valorificare a

luate cantitățile de produse contractate, vor fi primite alte produse în echivalență. Sîntem în plin sezon de preluare a sorgului, păsărilor contractate, îndeosebi giște îndopate, iepurilor de casă, fasole, fîn; în plin sezon sînt și achizițiile de pene, ouă, plante medicinale, furaje, miere de albine, cereale etc.

Adăugăm că producătorii contractanți de păsări se bucură de un nou avantaj, menit să le înlesnească mărirea veniturilor. E vorba de majorarea prețurilor de valorificare a

Adăugăm că producătorii contractanți de păsări se bucură de un nou avantaj, menit să le înlesnească mărirea veniturilor. E vorba de majorarea prețurilor de valorificare a

Adăugăm că producătorii contractanți de păsări se bucură de un nou avantaj, menit să le înlesnească mărirea veniturilor. E vorba de majorarea prețurilor de valorificare a

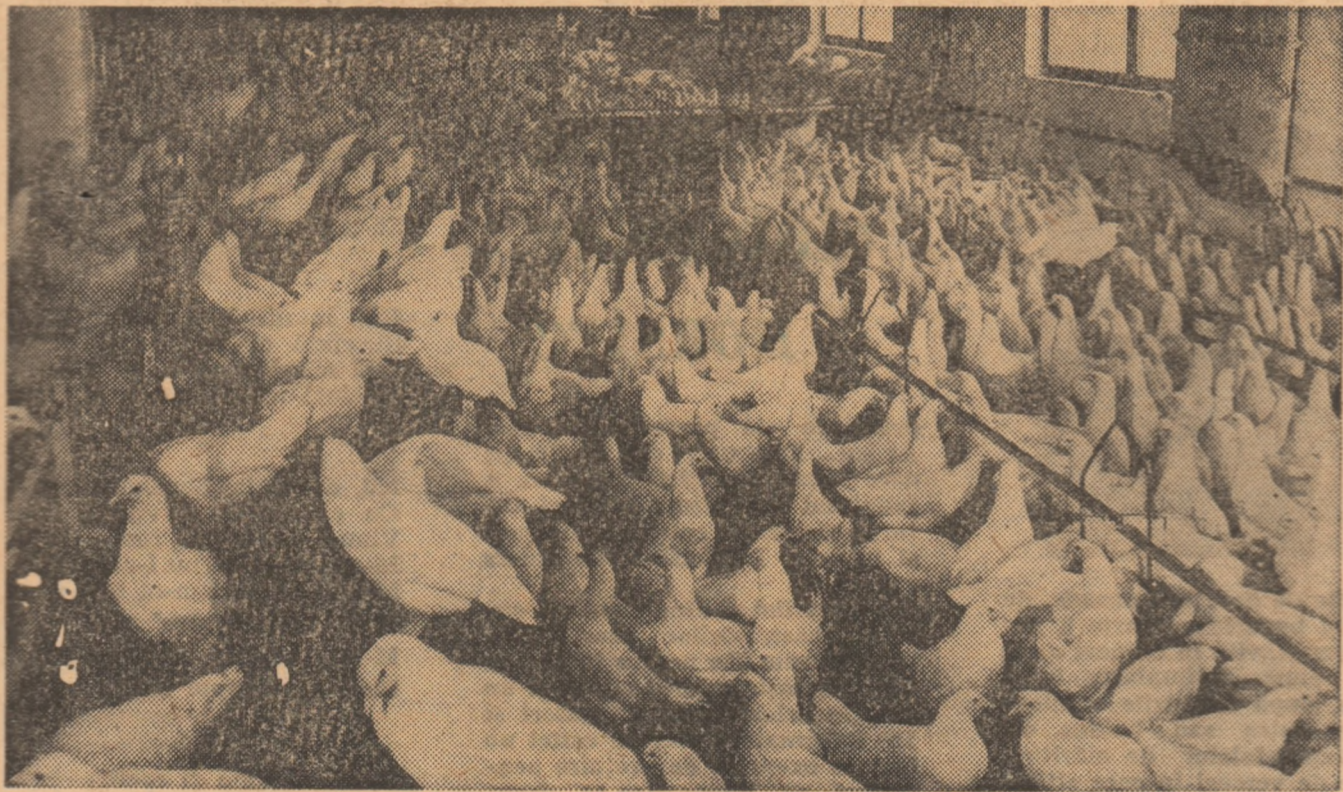
Adăugăm că producătorii contractanți de păsări se bucură de un nou avantaj, menit să le înlesnească mărirea veniturilor. E vorba de majorarea prețurilor de valorificare a

INTERVIU

DESPRE CONTRACTĂRI ȘI ACHIZIȚII

cătorilor pentru a le achiziționa produsele, s-au inițiat diferite acțiuni. S-au făcut vizite la domiciliul producătorilor pentru a-i informa asupra produselor, condițiilor de calitate și de preț. În unele cazuri a fost achiziționat disponibilul de produse.

O altă măsură este aceea de a prelua toate cantitățile de produse contractate de la cooperativele agricole de producție și de la ceilalți producători cu care au încheiat contracte.

Păsări albe — Combinatul avicol I.A.S.-Iași

SPORT

GÎNDURI LA GOLUL 1000

Trăim — fotbalistic gîndind — în epoca lacătelor, a betoanelor, a pădurilor de picioare din fața buturilor. Înaintașii — artiștii balonului — se simt din ce în ce mai izolați, mai singuri în fața adversarilor. Din cinci au ajuns patru, trei sau chiar „două virfuri”, ceilalți fiind retrași de antrenori spre liniile mediane și ultime. Și așa încet, încet, vechiul dicton care zicea că „cea mai bună apărare e atacul” a început să-și piardă din forța axiomatică. Ba mai mult, pesimiștii — probabil tot de

felul celor care de mai multe decenii prezic „moartea șahului prin remiză” — vorbesc despre agonia fotbalului prin lipsa oxigenului său — golul. Sau în orice caz despre o diminuare a spectacolului fotbalistic, pe care, de ce n-aș recunoaște-o, mi s-a părut că o întrezăresc și eu de cînd important nu mai e să marchezi mai mult decît adversarul și să primești mai puțin decît el.

De cite resurse mai dispune șahul acum în epoca ciberneticii nu știu precis. Dar pe cele ale îndrăcitului și îndrăgîtitului balon rotund ni le-a arătat din nou un Don-Quijote al fotbalului, un romantic al jocului în care inteligența se demonstrează cu picioarele. În plină epocă de beton el devine milenar. Pelé — căci după cum ați ghicit despre el e vorba — reușește incredibilul său record — 1 000 de goluri marcate — nu numai în ciuda apărărilor aglomerate dar

și a „atenției” speciale de care se bucură din partea apărătorilor de pretutindeni. Faptul că recolta sa de goluri s-a împlinit tocmai în asemenea circumstanțe face nu numai să sporească valoarea recordului, dar acest romantic care se încapăținează să creadă în fotbalul-spectacol dovedește că fotbalul nu va muri prin atingerea perfecțiunii. Cu asemenea jucători el își trăiește abia zilele de glorie.

După cum în apărătorul ofensiv, în pofta de gol a fundașului rapidist Lupescu (ca să revenim cu picioarele pe terenul nostru) și mai ales în stilul de joc al celui despre care antrenorul brazilian Saldanha spunea că ar merita un loc în echipa lui Pelé, deci în stilul de joc al celui mai modern fundaș român — Sătămăreanu, vîd eu viitorul fotbalului.

VLADIMIR PANĂ

ȘCOALA ȘI VIAȚA

PĂRINȚII CORIGENȚII LA PURTARE

Într-una din duminicile trecute, am susținut, în cadrul lectoratului cu părinții, o temă axată pe educarea patriotică a copiilor în sinul familiei. Ne-a bucurat faptul că amfiteatrul școlii a devenit pentru o oră și jumătate neîncăpător. Am căutat însă, cu privirile, pe unii părinți, puțini la număr, ai copiilor „problemă”. Am rămas dezamăgiți. Lipseau și de data aceasta, deși fuseseră anunțați să vină și ei.

Și din nefericire, nu lipsesc numai de la adunări. Chiar atunci cînd sînt chemați de diriginte, precum și în alte împrejurări ei îi ocolesc pe profesori și învățători. „Uită” că fiii lor se găsesc la vîrsta incertitudinilor și au nevoie și de căldura familiei, nu numai de a școlii.

Exemplul lor personal nu constituie un ghid prețios în viața copiilor. Numai așa se explică abaterile de la disciplina școlară a elevului Ion Lăcătuș din clasa a VIII-a B. Acesta, incurajat de tatăl adoptiv, consumă băuturi alcoolice, fumează. Absențează zile întregi de la cursuri. Se poate spune că a apucat-o pe un drum plin de hățisuri. Situația aceasta a fost adusă și la cunoștința comisiei de tutelă de pe lingă consiliul popular comunal, dar măsurile întîrzie. Considerăm că actualul tată adoptiv nu-l poate educa pe copil în spiritul respectului față de oameni, a dragostei pentru muncă.

Un alt caz, este cel al elevului Gavrila Găină din clasa a VI-a C. În fiecare an este reținut luni întregi de la școală pentru a se ocupa de treburile gospodărești. Părinții motivează că fiul lor nu poate învăța, este prea nervos. Acest lucru îl spun cu atîta seninătate, în prezența copilului, încît îți vine să-l compătimești. Dar noi cunoaștem adevărul. Copilul este bine făcut, lucrează în familie alături de tată, fără nici o dificultate. Accesele nervoase, pare-ni-se i le provoacă numai contactul cu matematica, limba română, fizica... Obiectele de învățămînt pe care, cînd vrea, le învață, cînd nu, are o scuză: „nervii”. Chiar tatăl copilului însă a recunoscut că medicul de specialitate nu i-au găsit nici un simptom de dereglare nervoasă sau de depresiune psihică. Este cazul, deci, ca părinții să privească realist lucrurile. Să așeze mai presus de toate viitorul copilului, cultivarea lui prin școală, chiar în pofida micilor treburi gospodărești de moment.

Ne-am deplasat deseori în familiile acestor copii „problemă”, dar riposta am primit-o de fiecare dată din partea părinților. Am hotărît să facem eforturi, să suplinim noi, învățătorii, lipsa de grijă a părinților. Cadrele didactice, în număr de peste 40, ajutați de cei aproape 1 000 elevi, vor izbîti să ducă la bun sfîrșit opera de educare a copiilor, amintiți mai sus. Ce facem însă cu corigența la purtare a părinților acestor copii?

Prof. GHEORGHE
MARINESCU
director

Prof. TRAIAN POP
șeful catedrei de dirigînte
de la Școala generală Feldru,
Județul Bistrița-Năsăud

ALBINA pag. a 3-a

ROSTUL CULTURII MUZICALE

Deoarece sint preocupat într-o mare măsură de muzică, fără însă ca ea să-mi poată epuiza toate activitățile, aș dori să vorbesc despre ce înseamnă cunoașterea și înțelegerea muzicii pentru om. În primul rând, ea se adresează tuturor categoriilor de public, indiferent de pregătire, gust și sensibilitate, prin genurile numeroase și diferite pe care le include, încât orice existență își află satisfacția deplină în audierea lor.

Funcția muzicii, ca a oricărei arte de altfel, nu este însă numai delectarea, ci și adincirea, îndulcirea, umanizarea vieții și a morăvurilor ei. Japonezul Okuma spunea că ascultă sau cîntă regulat muzică, deoarece își face în acest fel, zilnic, o excelență și completă gimnastică spirituală. Încă din antichitate, sunetelor armonioase li s-au atribuit adevărate virtuți de vindecare a unor maladii psihice și chiar fizice. La rîndul său, Shakespeare recomandă să ne ferim de oamenii care nu înțeleg și nu iubesc muzica, deoarece ei sint „meschini, ipocriți, șarlatani”!

Audierea muzicii dezvoltă, de fapt, la om, capacitatea de rezistență morală, generozitatea, concentrarea necesară meditației, determinându-l să admire și, la rîndul lui, să reia în traful său de fiecare zi, avîntul repetat de nenumărate ori de către compozitori, care smulg prin tonurile lor cite o nouă mărturisire „mușeniei cosmice”.

Muzica bună aduce mereu elemente noi și distinctive în viața individului: emoția, sentimentul solidarității cu semenii, dorința contopirii într-o unitate ideală cu tot ce există. Succesul tonurilor și a acordurilor oferă o bună imagine a dialecticii universale, a schimbării perpetue careia: se supune tot ce trăiește.

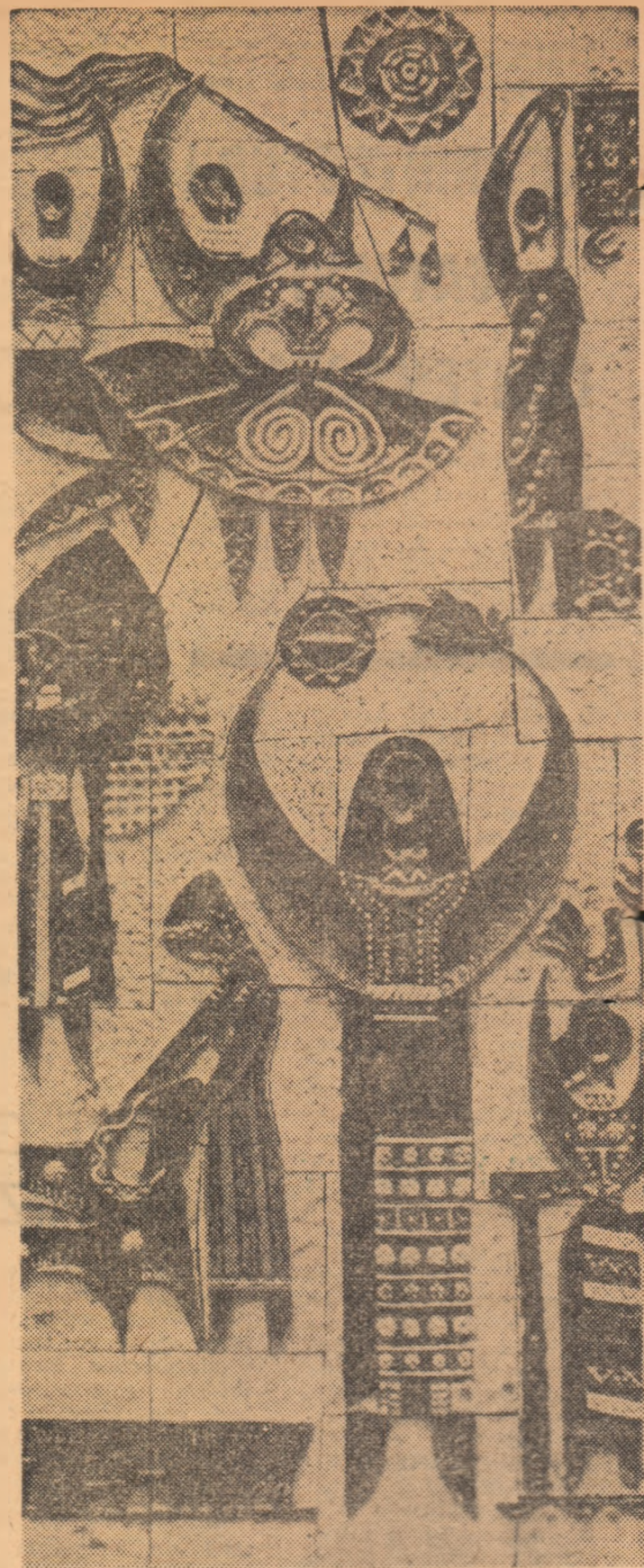
Dar spre a putea pricepe și gusta această artă, e necesar efortul organizat în scopul dezvoltării capacității de a alege din bogăția de autori și opere, de stiluri și genuri ceea ce corespunde mai bine sensibilității și gradului de evoluție al fiecăruia. Chiar muzica ușoară, sau cu un termen azi general acceptat, muzica pop preînde o carecare cunoștință teoretică (cel puțin) spre a fi receptivă calitativ, nu numai cantitativ. Altfel există pericolul de a ne mulțumi cu orice și, pe nesimțite, a ne vicia gus-

tu, care — odată stricat — anevoie mai poate fi remediat în vederea posibilității de a opta între bun și mai puțin bun.

Cred că, practic, o educație muzicală e mai posibilă azi ca oricînd înainte, deoarece accesibilitatea artei și a culturii este aproape nelimitată. Firește, cu condiția efortului de care vorbeam. Efortul acesta este însă minim, fiindcă între peretii căminului se poate iniția și implini, cu cele mai bune rezultate, procesul de educație, chiar și fără îndrumarea cuiva, atunci cînd există arsenalul minim de cunoștințe elementare însușite în școală.

Programele variate (din păcate nu întotdeauna destul de variate și de exigente, mai ales în domeniul muzicii ușoare și, de altfel ori, chiar în acela al muzicii populare) ale emisiunilor de radio și televiziune, discul românesc, volumele de introducere în elementele simple sau în urzeala mai complexă a muzicii, biografiile și monografiile de compozitori, interpreți și genuri, memoriile marilor muzicieni, scrierile și evocările lor, cronicile, articolele din presă permit o largire continuă a perspectivelor fiecăruia asupra aspectelor variate ale muzicii. Urmărite cu atenție, discurile „Electrecord”, de pildă, aduc serii întregi de înregistrări, care se leagă în intenția de a ilustra etapele istorice principale, perioadele și școlile estetice ale muzicii, genurile ei importante. Ajunge să citez colecția „Muzica pentru toți”, în care au apărut marii mesteri preclasici, clasici, romantici, impresionisți și moderni, români și străini, utilă astfel tuturor celor ce vor să cîștige o cunoaștere directă — prin audiere — asupra capodoperelor muzicii. Muzicologul Zeno Vancea îngrijește un alt serial de discuri, în care rezumă istoria muzicii, de la începuturi și pînă în zilele noastre, prin exemple pregnante, care ne educă și informează doar, dar pot și să stimuleze curiozitatea și apetitul public pentru pătrunderea mai adîncă în artă.

Audierea măștrilor aparținînd unei epoci diferite stabilește asociații multiple în spiritul nostru, aruncă punți de aur peste vidul din noi, ducînd, treptat, la aceea atitudine activă față de om și viață pe care o propune cultura. Ea nu se atinge însă decît prin dilatarea continuă a interesului asupra unor domenii tot mai variate ale artei, teatrului, literaturii, picturii etc., sănătatea secretă a oricărei culturi constînd tocmai în echilibrul dintre diferitele ei preocupări.

„Bucurie” — Panou decorativ din șamotă zmălțuită de Vasile Rădeanu

SĂRBĂTOARE CLUJEANĂ

Jumătatea unui veac de viață roditoare a Teatrului Național și Operei Române din Cluj se răsfrînge sărbătoresc în emoțiile și bucuriile marilor împliniri contemporane la care participă fiecare cetățean al patriei noastre.

Răsună în conștiințele noastre, în acest moment solemn, glasul acelor bărbați energici, cititori și ziditori ai marii instituții spirituale a Clujului, care deschidea în 1919, la 2 decembrie, un orizont larg și nou afirmării definitive a unui drept la artă și cultură a poporului românesc. De la Gh. Barițiu, Vulcan, Zaharia Bărsan, Gheorghe Dima, Iacob Mureșianu și Bre-diceanu, de la prima piesă a lui Alecsandri jucată pe scena teatrului și primul spectacol de operă cu Aida de Verdi, pînă la puternicele personalități artistice care au intruchipat piese și opere de mare valoare literară și muzicală, Teatrul Național și Opera Română din Cluj au devenit scene de prim rang ale țării, nuclee și grădini permanente ale înfloririi artelor interpretative.

Spectacole de prestigiu, spectacole ale teatrelor și operei din București, spectacole ale unor colective teatrale și de operă din străinătate, au dat și dau orașului și cetățenilor lui o viață artistică remarcabilă, după cum cele două scene clujene oferă spectatorilor dintr-alte orașe din țară și de peste hotare satisfacții artistice dintre cele mai înalte.

În mesajul său adresat acestei sărbători tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat aportul adus la cultura națională de aceste două instituții dezvoltate în paralel timp de 50 de ani, remarcînd rolul lor militant „pentru împlinirea idealurilor luminoase ale umanismului, ilustrînd cu strălucire virtuțile creatoare ale poporului, aspirațiile sale spre frumos și cultură”.

Desfășurînd o activitate variată și multiplă, cele două scene ale orașului Cluj își aduc o contribuție de seamă la cultivarea idealurilor noi ale societății, la întărirea prieteniei între oamenii muncii români, maghiari, germani sau alte naționalități, reprezentînd, ca lăcaș de cultură și permanent izvor de energii creatoare, o puternică și valoroasă vatră a spiritualității poporului nostru.

B. T. A.

GEORGE SBĂRCEA

cintecel
noastre

O carte de dor, de dragoste, de suspin și bucurie: o carte a poporului zugrăvită în chipuri după inimă, după întimplarea bună sau rea, după însușirile voinicului, baci, ostaș sau haiduc, ori după gîndul fetelor de măritiș... O carte de versuri în care cititorul găsește încîntarea graiului țărănesc și curata imagine a celei mai gingașe și adînci poezii... O carte de citit la îngemănarea timpului dintre setea de cunoaștere și căutarea gîndului frumos murmurat de neștiutul autor, frate cu miorițele, cu izvoarele, cu soarele și luna, pentru cititorul modern moștenitor al celor mai fine emoții la cîntec și vers.

Un volum, prin urmare, de versuri ale poetului țărăn și ale țărăncii, poetă cîntătoare a dorurilor de viață, de logodnă și năzuințe, șoptite vîntului, cărărilor și timpului vecin cu veacurile și mileniiile românești.

Un volum de rară frumusețe poetică, adunat din sufletul și gura povestitorilor hunedoreni alcătuit cu vîdltă dragoste și bună

În atenția căminelor culturale

Cartea cîntecelor noastre

pricepere de profesorul Petru Ardeu... Este una din cărțile pe care Casa Creației Populare a județului Hunedoara o oferă tuturor căminelor culturale din țară și tuturor iubitorilor de ghiers românece.

Respectînd și dînd cînstirea cuvenită păstrătorilor acestei comori trecute din ureche în ureche din strămoși, autorul aduce și un omagiu celor 21 de culegători și 108 informatori, oferînd astfel un frumos exemplu de prețuire pentru cei ce iubesc, ce se documentează și pun în circulație producția folclorică a poporului.

Volumul „Cintecel noastre” mai poartă în paginile lui și semnul de sensibilitate al graficianului Vasile Savonea; coperta și desenele interioare întregesc frumusețea volumului pe care îl recomandăm a fi răsfoit, folosit și păstrat cu grijă în biblioteca fiecărui cămin cultural.

Vă oferim spre informare citeva dintre aceste bijuterii folclorice din care nu lipsește umorul, adevărul și bucuria de viață.

Eu sint *stă de la moși
Și mi-e drag cu voi cu toți,
Eu sint fată de la munte,
Cu ochi mari și gene multe.
Port poale cu floricele
Și catrințe frumusele,
Și port cămașă cu flori,
Să fiu dragă la feciori.

De dor, bade, și de drag,
Ți-am scris numele pe prag.
Trec cu grije să nu-l calc,
Fără numai de dor mult,
Îmi pic fruntea și-l sărut.

Te-aș ruga, bade, ruga,
Scrie-mi și tu policra
Pe fluier, pe undeva,
Cînd iei fluiera și cîntă.
Să-mi pară că mă săruți.

ieși, mîndrușo-n dealul tău
Și cîntă cîntecul meu,
Ieși, mîndrușo-n deal la vie
Și cîntă-mi cîntecul mie.

Mă dusei la Seghedin
Cu căruța după vin,
Vinu-i buruiănă rea,
M-am jurat că nu l-oi bea;
M-am jurat că n-oi bea vin,
Dacă nu-i ciubăru' plin.
M-am jurat că nu beau bere,
Dacă nu-s șapte ciubere.

Place-mi vinu și rachia
Da-mi mai place omenia:
Vinul, rachia, se găta,
Omenia niciodată.

Unde joacă-un om frumos,
Crește iarba-n loc pietros.
Unde joacă-un om urît,
Se usucă ce-a crescut.

Eu ți-am spus bade de-ascară
Să scoți șaua din cămară
Și s-o pui pe prispă-afară,
S-o bată vîntul de seară.
S-o bată vîntul în lung
S-audă murgul din crîng.
Să-i pui șaua pe spinare
Să plecăm la șezătoare.

BARUȚU T. ARGHEZI

Citiți zilnic

„SATUL SOCIALIST”

cotidian editat de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție
In „SATUL SOCIALIST” veți găsi :

- Articole, interviuri, reportaje, foiletoane, anchete pe teme :
    - economice
    - democrație cooperatistă
    - etică
    - social-cetățenești
    - cultural-artistică
    - sportive
  - Săptăminal, în fiecare sâmbătă, paginile speciale „Foaie pentru inimă și minte” și „Școala și viața”
  - Dintre rubricile ziarului amintim : Dialog, de Pop Simion, Reportaj de buzunar, de Nicolae Jianu, Carnet, de Vasile Nicorovici.
  - In paginile ziarului găsiți zilnic reportaje, articole, note de călătorie, documentare, privind cele mai importante evenimente din viața internațională.
- ABONAȚI-VĂ LA ZIARUL „SATUL SOCIALIST” !
Abonându-vă pe un an întreg, vă asigurați primirea ziarului cu regularitate.

NU UITAȚI !

Abonați-vă la revista
„ALBINA”
pe anul 1970

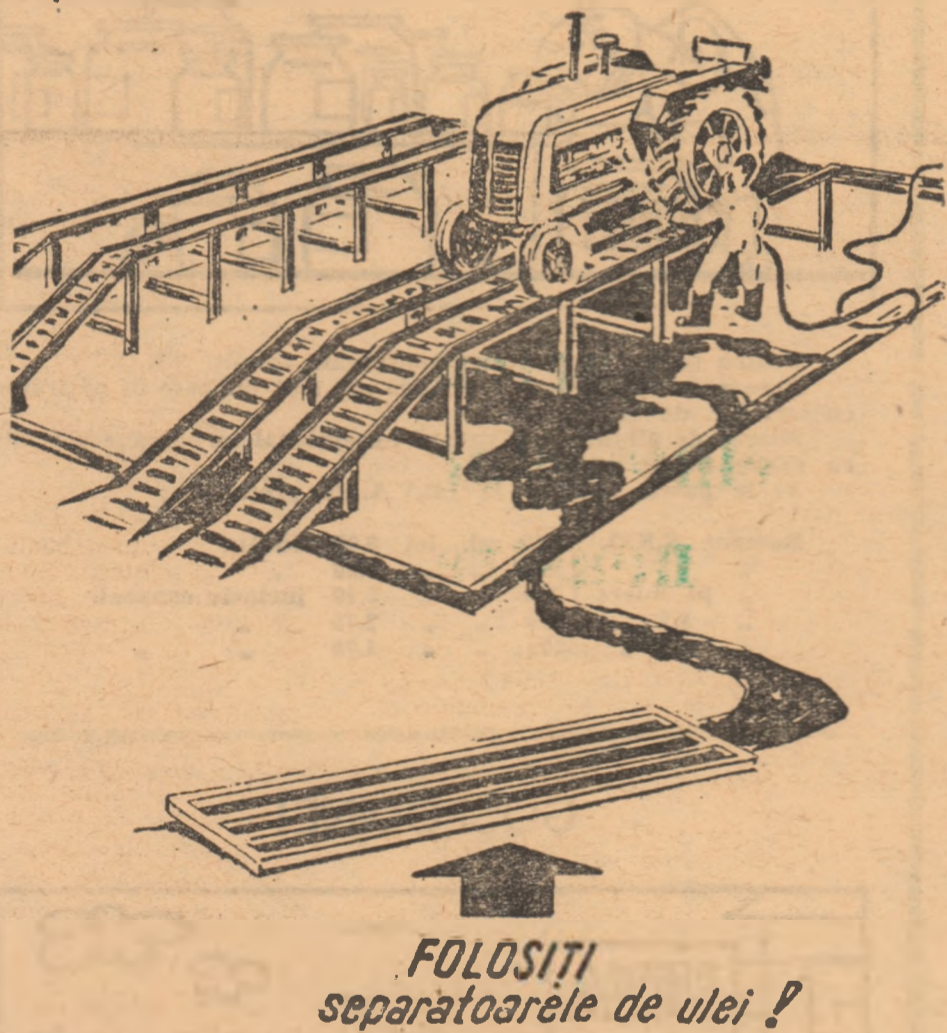
Apare săptăminal

Abonamentele se primesc la toate
oficiile și agențiile P.T.T.R., la facto-
rii poștali, la difuzorii de presă, pre-
cum și la chioșcurile de difuzare a
presei.

Prețul unui abonament : 13 lei
pe an.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii Inspecția de stat a apelor

**NU evacuați
în cursurile de apă
uleiuri și reziduri
petroliere !**

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptăminal de știință și practică agro-silvică editat de
Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindi-
catelor din întreprinderile și instituțiile agricole și sil-
vice.

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii
poștali și difuzorii procentuali.
Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52
lei pe an.
Preferati abonamentele pe termen lung !

A apărut calen-
darul de perete

ALBINA 1970

Nu uitați să
vă procurați din
timp tradiționa-
lul calendar de
perete „Albina”

LOZ ÎN PLIC

JUCÎND LA LOZ ÎN PLIC

PUTEȚI CÎȘTIGA IMEDIAT AUTOTURISME DE DIFERITE MARCI ȘI CAPA-
CITAȚI ȘI PREMII ÎN BANI.

LA SERIILE SPECIALE (6 LEI)

Autoturisme : „DACIA 1100”, „MOSKVICI 408” cu 4 faruri și radio, „SKODA
1000 M.B.” și „TRABANT 601”.

LA SERIILE OBIȘNUITE (3 LEI)

Premii în bani de : 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei ș.a.
Simplu, practic și avantajos : LOZUL ÎN PLIC !

ASIGURĂRILE ADAS

MĂSURI UTILE DE PREVEDERE

ASIGURAREA PAUȘALĂ

Pentru membrii cooperativelor agricole de producție ASIGURAREA PAUȘALĂ este deosebit de utilă. Printr-un singur contract se ia o măsură complexă de prevedere pentru o specie de animale (bovine, porcine, ovine și caprine), bunurile din gospodărie inclusiv furajele.

Este însă important să se rețină faptul că Asigurarea paușală cuprinde și riscurile unor accidente ce se pot întâmpla celui care a încheiat contractul sau soției sale.

Aceste amănunte — și multe altele — le-a aflat familia lui Marin Tonescu, din Silivaș-Prahova, de la un agent de asigurări.

Au întrebat soții Tonescu și despre suma ce trebuie plătită la încheierea unei astfel de asigurări.

— Numai 45 de lei pe 6 luni, le-a spus agentul de asigurări.

Familia Marin Tonescu a luat o astfel de măsură de prevedere, solicitând să li se încheie contractul imediat.

După câteva zile, Marin Tonescu vizită vecinii, rudele, explicând cât de utilă era asigurarea pe care o încheiase, îndemnându-i să ia și ei o astfel de măsură de prevedere.

Și, nu la multă vreme, o neglijență a condus la izbucnirea unui regretabil incendiu, care a distrus aproape toate furajele și alte bunuri aflate în jur. Flăcările nu au ajuns la grajd și la casa, datorită ajutorului primit — la timp — din partea pompierilor. Dar, chiar într-o astfel de situație, gospodarul era asigurat fiindcă a luat o măsură de prevedere, prin încheierea unei asigurări la ADAS.

În situația creată, Marin Tonescu a avut prilejul să verifice că Administrația Asigurărilor de Stat plătește prompt despăgubirile survenite celor care au încheiat asigurări, dornici să își materializeze — în acest fel — spiritul de prevedere.

ASIGURAREA GOSPODĂRIILOR

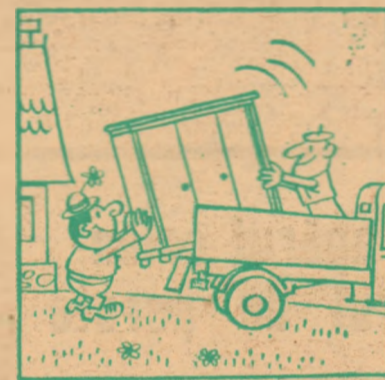
Printre cele 26 de forme de asigurări de bunuri și de persoane, pe care Administrația Asigurărilor de Stat le pune la dispoziție cetățenilor, se află și Asigurarea gospodăriilor, măsură de prevedere deosebit de utilă și de avantajoasă oricui.

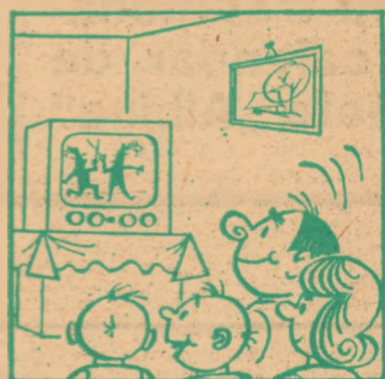
Privindu-și locuința, rod al strădaniilor de mulți ani, State N. State, din Peretu-Teleorman, a hotărât să se adreseze Administrației Asigurărilor de Stat în vederea concretizării unei măsuri de prevedere, care să îl pună la adăpost pe el, pe soția sa și gospodăria de eventualele calamități ale naturii, sau alte riscuri, nedorite — dar posibile.

I s-a recomandat să încheie Asigurarea complexă a gospodăriei.

Prima de asigurare este de numai 2 lei pe an pentru fiecare 1000 de lei sumă asigurată. State N. State a asigurat bunuri în valoare de 20000 de lei plătiind 40 de lei pentru un an întreg.

Apoi, când a adus în casă mobilă nouă, când a cumpărat covoare, televizor, radio, mașină de cusut, frigider și alte bunuri, a solicitat ADAS-ului să mărească plafonul sumei asigurate, astfel încât să nu-i rămână nimic descoperit. Ii făcea plăcere să afirme că este prevăzător și — în adevăr — dădea dovadă de înțelepciune și spirit gospodăresc.

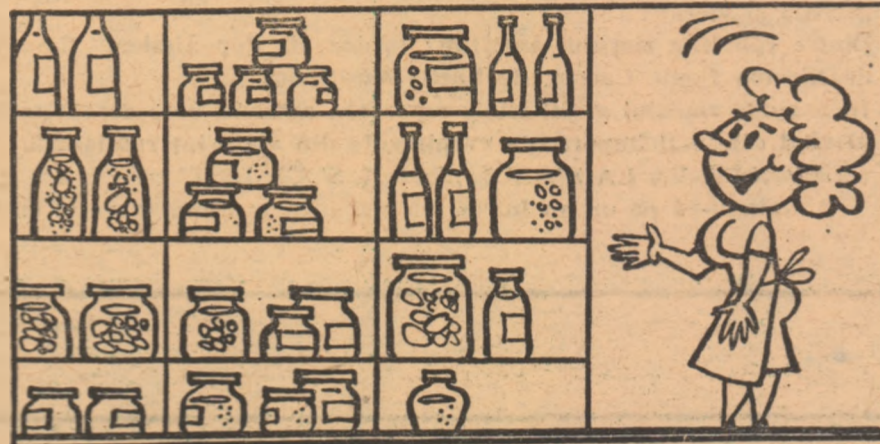

Seara, înainte de a urmări la televizor diferite emisi, discută pe larg cu soția. Ii explică faptul că asigurarea încheiată la ADAS îl pune la adăpost, pe el, pe ea și bunurile gospodărești, în cazul a foarte numeroase riscuri: incendiu, trăsnet, alunecare de teren, inundație etc.

Intr-adevăr, State N. State luase o foarte utilă măsură de prevedere.

DE LA

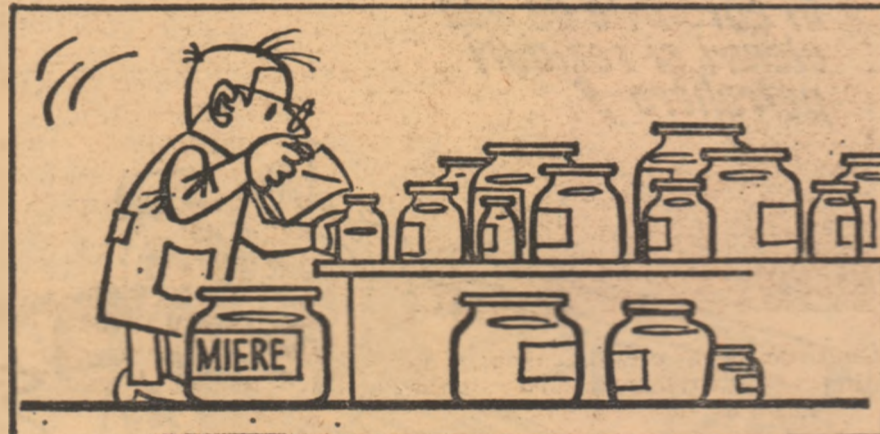
IRVA

Sucul de roșii, bulionul, zarzavaturile se conservă în condiții optime în sticle de capacitate mică (350—500 ml.) provenite de la berea din import, prezentând deosebite avantaje:

1. Culoarea închisă a sticlei păstrează produsul în condiții bune.
2. Cantitatea de produse fiind mică se consumă repede, nefiind expusă deprecierei.
3. Sticlele se pot obține de la I.R.V.A. cea mai apropiată fără repartiții, la prețul de lei: 0,60 și 1,40 lei bucata.

REȚINEȚI!

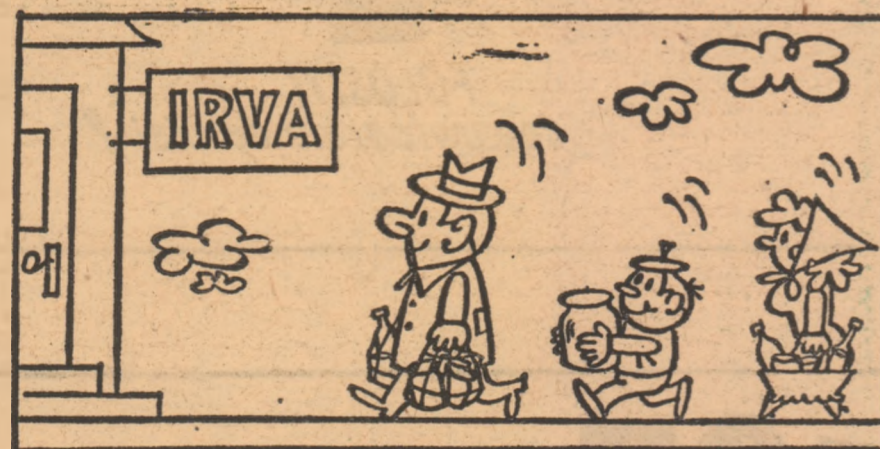
Pentru păstrarea fructelor conservate folosiți S.K.O. Borcanele S.K.O. de 500 și 1000 ml. sînt indicate în păstrarea conservelor de fructe.

Mierea de albine se păstrează excepțional în borcane speciale cu capac filetat.

Vi le puteți procura la I.R.V.A. la prețul de:

Borcane S.K.O.	500 ml.	lei	0,60	bucata
" "	1000	" "	0,80	" "
" pt. miere	1000	" "	3,40	inclusiv capacul.
" 1/2 "	500	" "	2,75	" "
" 1/4 "	250	" "	1,70	" "

GOSPODINE!

I.R.V.A. și magazinele alimentare de la orașe și sate cumpără de la dv. cu plata pe loc, sticlele STAS, curate, neciobite, provenite de la vin, băuturi, ape minerale, ulei.

Adresați-vă de îndată acestor unități.

Sticlele se cumpără la următoarele prețuri:

Sticle de 1000 ml., provenite de la vin, băuturi, oțet, ape minerale, 1,70 lei bucata.

Sticle de 500 ml., 1,40 lei bucata.

Sticle de 250 ml., 1,00 leu bucata.

Sticle de 1000 ml. cu inscripție de ulei 1,50 lei bucata.

LUNA CADOURILOR — LUNA BUCURIILOR

ALEGEȚI:

În „Luna cadourilor“ se pot face numeroase daruri. Vă recomandăm câteva:

- centuri și portjartiere de la fabrica „Someșul“, Cluj;
- cravate din fire sintetice — fabricile „Select“ și „Mătasea populară“;
- poșete din P.V.C. expandat — fabricile „Căprioara“, Sebeș și „Arta“, Oradea;
- umbrele pentru femei — Întreprinderea de industrie locală „Electrometal“, Arad;
- gamă variată de desene și culori la baticurile din acetat, triacetat și mătase naturală de la fabricile „Select“ și „Mătasea populară“.

— seturi (pulovăr + jachetă) din lână pură și P.N.A., cu accesorii ca: nasturi metalici, cataramă, lanțușoare;

— rochii de seară din lână pură cu garnituri rulex sau diverse ornamentații florale din diverse materiale textile;

Cind doriți să oferiți cadouri, nu uitați: să vizitați magazinele specializate în vânzarea pălăriilor

Dragi părinți! În „Luna cadourilor“ nu mă uitați nici pe mine...

- sacou bărbătesc tricostat din fire P.N.A.;
- combinezoane din fire sintetice cu dantelă aplicată;
- garnituri din trei piese (scamollo, jachetă, fustă) în contexturi noi, cu diverse garnituri ornamentale;
- rochii adolescente;
- capot + papuci de casă din tricostat P.N.A. (garnitură);
- rochii în noi contexturi din P.N.A.;

— taioare din țesături fantezi pentru femei, cu croială modernă (jeheta mai lungă, fusta ușor evazată);

— pantaloni stofă evazați pentru femei, produși de Combinatul de confecții și tricotaje, București;

— pantaloni cu vestă sau jachetă pentru femei, realizați de „Mondiala“;

— fustă cu jachetă sau vestă pentru femei — Arad;

— fustă în carouri cu accesorii metalice (nasturi, cataramă, anouri) pentru fete și adolescente — Arad, C.C.T.B.;

— paltoane cu gulere din blană naturală pentru femei — Arad, C.C.T.B.;

— rochii jerse sintetice (ușor de întreținut, lavabile, nu se calcă), creații ale unităților U.C.E.C.O.M.;

— pardesie relon matlasate pentru femei;

— pardesie relon sirat pentru femei și fete;

— fuste piele și imitație piele, produse ale Combinatului de confecții și tricotaje, București;

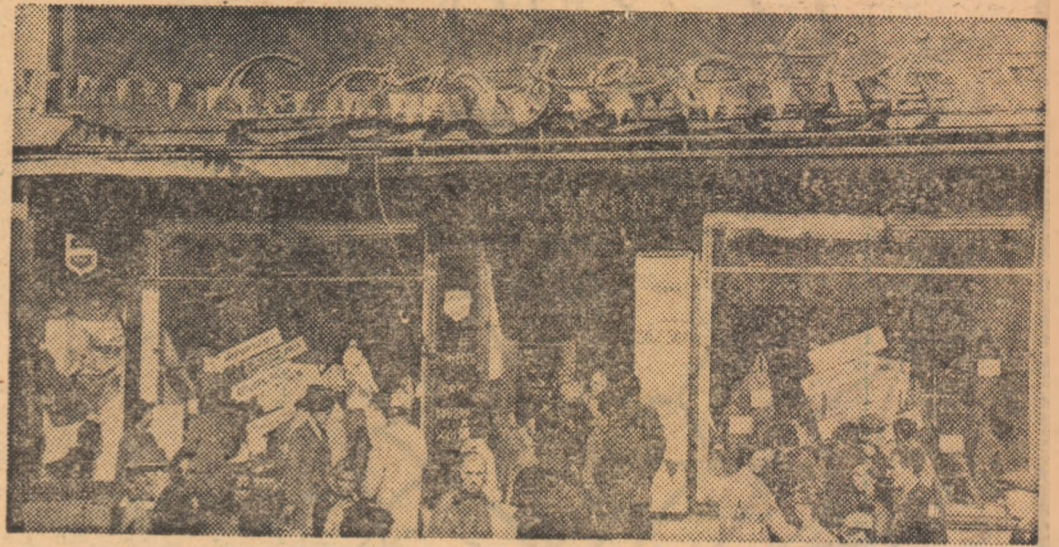
— garnituri din blană naturală (căciulițe și gulere din blană vizel) — TĂBĂCĂRIA MINERALA TIMIȘOARA;

— pijamale din țesături bumbac plus P.B. (țesătură furnizată de fabrica „Dacia“) pentru bărbați, confecționate de fabrica „Tirnavă“, Sighișoara;

— cămăși țesături de iarnă flaușate pentru bărbați, de la fabricile Botoșani și Marghita și pentru băieți de la fabricile Birlad și Marghita.

Un cadou de... sezon: umbrela!

Magazinele sint deja supra-solicitate. Nu așteptați ultima zi a lunii pentru cumpărături

VĂ RECOMANDĂM:

MAGAZINELE SOLICITATE

ELEGANT

Pe Bulevardul Bălcescu, în apropiere de Universitate, se află magazinul „Elegant“. Este una dintre unitățile prestigioase ale O.C.L. Confecția-București.

Vizitatorii magazinului sint plăcut impresionați de aprovizionarea abundentă a tuturor raioanelor, de varietatea mărfurilor oferite de către vânzătoare, cu deosebită amabilitate. Cumpărătorii sint sfătuiți, cu competență, în alegerea celor mai diferite produse. Dar ce se poate procura la magazinul „Elegant“?

La această întrebare ne-a răspuns șeful unității. El a afirmat că orice locuitor al Capitalei sau oaspete al Bucureștiului poate poposi cu încredere în magazinul pe care îl conduce. Se pun la dispoziția clienților sortimente bogate de confecții. Cu prilejul „Lunii cadourilor“ s-a avut în vedere abundența de cereri și s-au luat măsuri corespunzătoare pentru aprovizionarea cu ultimele noutăți din sectorul confecțiilor pentru femei. Iată de ce invitația de a vizita magazinul „Elegant“ se adresează în special celor care doresc să fie la curent cu moda, să cumpere diferite confecții de bună calitate, realizate din materiale diferite atât ca nuanțe cit și din punct de vedere al țesăturii.

MAGAZINUL TINERETULUI

Mai este oare necesar să prezentăm această unitate? Numele său se datorează profilării pentru o anumită categorie de cumpărători: tineretul. Dar nu numai acesta a contribuit la faima de care se bucură magazinul. Varietatea confecțiilor, linia lor modernă fac ea în magazinul de pe Bulevardul Bălcescu nr. 32 să se afle, în permanență, o mare afleuență de tineri. Toți doresc, așa cum este firesc, costume, sacouri, pardesie, pantaloni

și felurite alte confecții cit mai frumoase, cit mai potrivite vârstei lor. Pentru toți, pentru toate gusturile, O.C.L. „Confecția“ a luat o seamă de măsuri de aprovizionare, mai ales acum, în preajma sărbătorilor de iarnă, cind aflulul de cumpărători crește într-un mod impresionant.

„JULIETA“

„JULIETA“ este magazinul inaugurat pe Bulevardul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 1, față în față cu Casa Centrală a Armatei. La fiecare raion, cumpărătoarele sint întâmpinate de vânzătoare amabile, gata să ofere sfaturile necesare pentru alege ea celor mai potrivite confecții. Magazinul, foarte bine compartimentat, oferă posibilitatea de a cumpăra — după gust — cele mai noi produse ale modei pentru femei.

Nu așteptați ultima clipă! Toate magazinele de confecții și încălțăminte din Capitală și din celelalte localități din țară sint bine aprovizionate cu mărfuri moderne și de bună calitate

TERCOT

Tehnica modernă, care a dus la adevărate revoluții în cele mai multe domenii de activitate, nu a neglijat nici îmbunătățirea fibrei de bumbac. Pe calea diferitelor procedee chimice, s-a obținut firul de polyester. Experimentat într-un șir de combinații, polyesterul în amestec cu firul de bumbac (proportia ideală fiind de 67 la sută polyester și 33 la sută bumbac) a dus la realizarea unei noi țesături căreia, printr-o angramare a conținutului i s-a dat numele de „tercot“. Destinația acestei țesături era de la început cunoscută, căutarea ei izvorind din necesitatea îmbinării practicului cu esteticul, și implică a elegantel, într-o țesătură impermeabilă, ușoară, fină!

Correspondentul „tercot-ului“ se găsește într-o textură identică și în alte țări, sub denumiri diferite ca terylen sau novosin, aflentz sau nioflex etc.

Domeniul de utilizare a tercotului este foarte larg, din el confecționându-se o gamă foarte variată de articole de îmbrăcăminte.

Vestimentația pentru femei a fost astfel îmbogățită cu noi sortimente de rochii și fuste executate din această țesătură, care prin calitățile

deosebite pe care le prezintă, aceste mărfuri sint pe cit de elegante, pe atit de practice.

Datorită acelorasi atribute, alături de pantalonii scurți, lungi sau pescărești, aceste confecții sint foarte indicate pentru lucru, pentru stradă sau pentru excursii și vacanțe etc.

Din firele subțiri cu aceeași compoziție, se obțin țesături fine folosite la confecționarea bluzelor, iar în curind se va trece și la confecționarea de lenjerie fină pentru femei și articole pentru litoral. Tot pentru femei, adolescente și fete, gama acestor mărfuri este completată cu raglane în croială modernă și sport și confecții caserale, recomandabile pentru vremea mai rece.

Nu s-a neglijat nici sectorul de îmbrăcăminte pentru bărbați, ado-

lescenți, băieți etc., din care se găsesc sortimente bogate de culori și modele: canadjene, raglane, tren-ciuri și pantaloni, din aceeași țesătură „tercot“. Din fire subțiri s-a realizat țesătura ideală pentru cămăși care se găsesc în magazine sub denumirea de „Vucova“ și „Lux“ în contexturi variate croite clasic, sport sau fantezii.

Concepută așa cum s-a arătat, noua țesătură prezintă calități mult superioare comparativ cu cele realizate 100 la sută din bumbac. Dintre acestea se remarcă în mod deosebit rezistența mărită la frecare, provocată fie de întrebuintare, fie de spălarea materialului, tușeul plăcut și aspectul frumos care imprimă nota de eleganță confecțiilor realizate din această țesătură, accesibilă oricărui nuanțe de culoare.

În afară de acestea, țesătura „tercot“ rezistă unei întrebuintări îndelungate fără să se murdărească, întreținându-se foarte ușor. Astfel, nu mai este necesar ca materialul să fie dat la apă înainte de confecționare, iar spălarea se efectuează normal cu apă caldă (40—50°C) cu un conținut minim de detergenți (perlan alb, alba lux etc.) sau, eventual, la spălăto-

riile chimice, cu benzină sau percloretile.

Părțile mai expuse (guler, mâneci, buzunare) pot fi spălate prin ușoară frecare cu un burete de baie. După spălare se clătește cu apă caldă, apoi rece, pină cind aceasta rămâne limpede.

Apa rămasă în țesătură (confecție) se îndepărtează printr-o ușoară presare și scuturare, fără să se folosească centrifuga mașinilor de spălat sau stoarcerea forțată.

Se usucă prin expunere liberă pe umerase.

Tot astfel se procedează și în cazul cind confecția a fost plouată. În cazuri extreme, se pot folosi o cîrpă jilavă și fierul încălzit la aproximativ 150°C.

Astăzi, cind fiecare tinde spre folosirea timpului liber cit mai plăcut, făcînd plimbări, excursii, turism, sport etc., trebuie să se îmbrace ușor, să fie ferit de intemperii și, totodată, să nu-și irosească timpul cu întreținerea echipamentului.

Toate aceste avantaje, așa cum am văzut, le oferă numai confecțiile din țesătura ideală „tercot“.

L. STĂNESCU

LA 16-30.95 —

un simplu telefon

și ați reținut

o masă !

„DOINA”

RESTAURANT

ȘI CRAMĂ

servește vinuri superioare din podgorii renumite și specialități culinare. Ambianță plăcută pentru petreceri în grup.

EU ÎȚI AMINTESC
TU IMI AMINTEȘTI
EL NE AMINTEȘTE...
SĂ ȚINEM MINTE:
LUNA DECEMBRIE —
LUNA CADOURILOR

- Ce ne aduce Moș Gerilă ?
O gamă variată de confecții de la magazinele :
- Vulturul de mare cu pește în ghiare
  - Elegant — Bd. Bălcescu nr. 19
  - Modern — Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 8
  - Adolescentul — str. Lipscani nr. 8
  - Julieta — Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 1—3

Colecție de modele în contexturi noi
Creații pentru iarna 1970.

VA SOLICITĂ FANTEZIA...
Nu stați însă mult pe gânduri !
MAGAZINELE DE ÎNCĂLȚĂMINTE

- Superb, Piața Palatului
  - Select, Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej 3—5
  - Diana, Bd. Magheru 35
  - Cireșica, Bd. Schitu Măgureanu colț cu Bd. Gh. Gheorghiu-Dej
- vă oferă multiple posibilități de alegere dintr-un sortiment variat de modele de încălțăminte modernă, comodă rezistentă

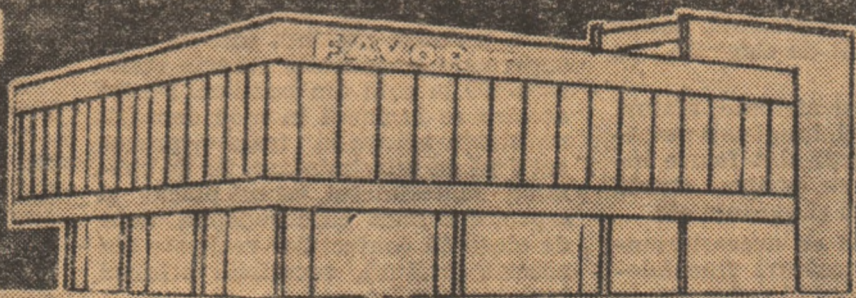

Luna cadourilor

FAVORIT

magazin universal

Drumul Taberei

CE NE ADUCE
MOȘ GERILĂ ?

La această întrebare vă răspunde magazinul „FAVORIT” din Drumul Taberei, pregătit special pentru dv. cu o bogată colecție de

- Galanterie ● Tricotaje ● Încălțăminte ● Confecții ● Țesături ● Stofe ● Articole de uz casnic ● Articole electrice etc.

DIN TAINELE CROMOZOMILOR

Fiecare dintre noi s-a dezvoltat dintr-o singură celulă: un ovul uman fecundat. Această celulă minusculă, cu un diametru de circa 0,08 mm, conține moștenirea noastră biologică. O mare parte din această moștenire, nu însă totalitatea ei, este cuprinsă în nucleul central al celulei, în acele mici formațiuni denumite cromozomi. Trei miliarde de gram cîntărește întregul set de cromozomi și masa lui trebuie să crească de zece mii de miliarde de ori pînă ce din el se va forma un om adult! În cei 46 de cromozomi (cite 23 la fiecare părinte) sînt conținuți factorii genetici, care reprezintă un fel de directive ce vor determina modul în care se va dezvolta un organism întreg.

Deși în ultimele decenii cercetarea cromozomilor a ajuns la o înaltă tehnică și la specializare, abia din 1956 se cunoaște numărul lor exact la om: 23 perechi. Dintre acestea, 22 sînt identice la bărbat și la femeie. A 23-a pereche determină sexul. Un bărbat are în mod normal un cromozom X și unul Y, deci XY, pe cînd femeia are doi cromozomi X (deci XX). Orice abatere de la această formulă — un cromozom în plus sau unul în minus sau chiar și un mic fragment în plus sau minus dintr-un cromozom — aduce după sine anomalii mai mult sau mai puțin grave.

Ce reprezintă, de pildă, un Y în plus?

În anul 1968 s-a luat pentru prima dată hotărîrea de a se face un control al cromozomilor la sportive, deoarece de multe ori unele „femei” ca aspect sînt de fapt masculi, avînd un cromozom Y. De multe ori este greu să te pronunți chiar și ca aspect dacă o sportivă este femeie sau bărbat, acestea luînd adesea un

aspect mai viguros din cauza antrenamentelor și competițiilor. O analiză relativ simplă stabilește, în funcție de prezența cromozomului Y, dacă sportiva este sau nu un mascul. Rezultatele sînt interesante. De pildă, medicii din R. F. a Germaniei dau cifra de 1 la 300 de sportive. În Franța se apreciază că o femeie sportivă din 700 nu este de fapt „femeie”.

S-au văzut femei remarcabil construite, fără nici o aparență de masculinitate, plină de grație, feminitate care totuși în interiorul celulei erau... masculii!

În general, circa 1 la sută din copiii născuți sînt purtătorii unei anomalii cromozomice, ceea ce constituie un procent impresionant și care nici nu se bănuia în urmă cu 10 ani! Bineînțeles, unele anomalii nu sînt prea evidente, iar altele au fost depistate abia recent ca avînd o origine genetică.

Semnalul de alarmă în privința malformațiilor și a cauzelor lor a fost tras în 1961. După folosirea în R.F. a Germaniei, Franța, Anglia, Belgia etc. — mai ales în primele luni de sarcină — a unui medicament denumit talidomidă sau contergan (un calmant foarte folosit) s-a constatat apariția unor nou născuți cu grave malformații ale extremităților (chiar și totala lipsă a unor membre).

În realitate, malformațiile sînt la fel de vechi ca și omul! Foarte mult timp, ele erau considerate ca simole curiozități. Destinul copiilor malformați era însă deseori tragic. La multe popoare antice erau lăsați să moară (spartanii îi aruncau în prăpastia Taygetos), iar în evul mediu erau judecați foarte aspru, fiind considerați „necurați”. Și astăzi, femeile din bazinul Amazonei își părăsesc copiii anormali în junglă.

S-a stabilit că malformațiile au cauze multiple: anumite infecții virotice — pojar, gripă, oreion etc. — radiațiile, anumite medicamente. Ereditatea joacă un rol deosebit de important în apariția malformațiilor. Bolile ereditare se datoresc unor modificări ce apar în structura cromozomilor sub influența diferiților factori de mediu. Aceste malformații tind să se transmită din generație în generație.

O lipsă sau un exces de cromozomi constituie întotdeauna o anomalie gravă. Cînd este vorba de una din cele 22 perechi comune celor două sexe, dezvoltarea embrionului se face defectuos, apărînd anumite tipuri de malformații. În cazul cînd este afectat numărul ultimei perechi de cromozomi (a 23-a) sînt afectate atît organismul, creșterea sau evoluția lui, cît și dezvoltarea intelectuală. Există femei care nu au decît un singur cromozom X în loc de doi cîți sînt în mod normal. Ele sînt mici, plîpînde și nu pot avea copii. Prezența a 3 cromozomi X în loc de doi nu aduce după sine modificări deosebite în aspect, dar statistica arată că această constituție se întîlnește mai frecvent printre femeile mintale decît printre femeile normale. La bărbați, cromozomul Y este dublat uneori, ajungîndu-se la formula XYY. Acești indivizi nu au nimic deosebit ca aspect exterior, totuși, ei au, în general, peste 1,80 înălțime, devin cheli mult mai devreme decît ceilalți, sînt, adesea, miopi și prezintă tulburări de caracter, fiind foarte irascibili, agresivi. Este adevărat că iritabilitatea poate avea și alte cauze. O statistică făcută în Scoția a arătat că un bărbat din o mie are această anomalie (XYY), iar în Franța — 1-2 la mie. Frecvența acestei anomalii este de circa 3 la sută în rîndul delictvenților internați la psihiatrie. Aceste date au făcut să se creadă într-un cromozom al „crimei”. În realitate, specialiștii procedează cu multă prudență, deoarece un anumit număr de bărbați XYY nu au dat niciodată semne de agresivitate și nu sînt debili mintali. Și invers: mai mult de 90 la sută din criminali nu au această anomalie cromozomică.

Acum, cînd posibilitățile cunoașterii organismului uman devin din ce în ce mai mari, se poate afirma că oamenii de știință vor reuși să corijeze unele abateri de la normal, chiar la această scară infimă a cromozomilor. O serie de experiențe efectuate pe plante și animale nasc speranța că acest lucru va deveni posibil și la om. Într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat.

E. MANTU
biolog

Pe virfurile muntoase: Pietrosul, Rodnei, Paring și Cozia există stații meteorologice automate. Ele funcționează autonom, un timp de peste șase luni, și transmit din trei în trei ore, prin codul Morse, temperatura, umezeala și presiunea atmosferică. De asemenea, semnalează direcția și viteza vîntului, cantitatea de precipitații și prezența razelor solare. Datele, recepționate de cea mai apropiată stație cu personal, sînt apoi transmise în circuitul național al măsurătorilor meteorologice. Stația automată s-a dovedit a fi deosebit de utilă în regiuni greu accesibile, nepopulate, sau acolo unde înființarea stațiilor meteo deservite de personal nu este economică.

În fotografie: Stație meteorologică automată, o invenție românească, (brevet O.S.I. 43491) aparținînd lui Florian Patrîch.

PUBLICAȚII UNESCO DESPRE ROMÂNIA

În ultimul număr al revistei „Buletin de l'UNESCO à l'intention des bibliothécaires” a apărut un articol semnat de Paul Garavia, documentarist la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” din București, în care sînt prezentate tehnicile moderne de lucru utilizate în bibliotecile universitare românești.

Revistele UNESCO au publicat, în ultima vreme, numeroase alte materiale privind realizările românești în domeniile învățămîntului, științei și culturii. Ele au consemnat, de asemenea, manifestările inițiate sau găzduite de Comisia Națională Română pentru UNESCO. În „Informations UNESCO” și „Chronique de l'UNESCO” au fost înscrise, de pildă, note despre a IV-a ediție a cursului internațional postuniversitar de perfecționare în domeniul petrolului, ținut în România, despre Reuniunea internațională de experți în problemele educației tineretului și despre ședințele omagiale organizate în cadrul marilor aniversări UNESCO, despre expozițiile și galele de filme UNESCO, desfășurate la București și în țară. Cronici speciale au fost închinare unor lucrări editate de Comisia Națională Română pentru UNESCO. „Bibliografia

CALEIDOSCOP ȘTIINȚIFIC

românească a Dunării inferioare”, „Tineretul și înțelegerea internațională”, „Nicolae Bălcescu” etc.

POLIMERI DIN BENZEN

Cunoscutul chimist român Cristofor Simionescu, membru al Academiei, a realizat un procedeu de transformare a benzenei în polimeri de tip poliene, cu proprietăți semiconductoră, termostabili și insolubili în solvenți organici. Benzenul este debitat continuu sub formă de vapori într-un reactor cilindric în care se produce descărcări electrice sub vid înalt. Procedeu are avantajul că dă posibilitatea de a se obține creșterea randamentului în polimer și variația proprietăților termice și electrice ale acestuia în funcție de destinația sa.

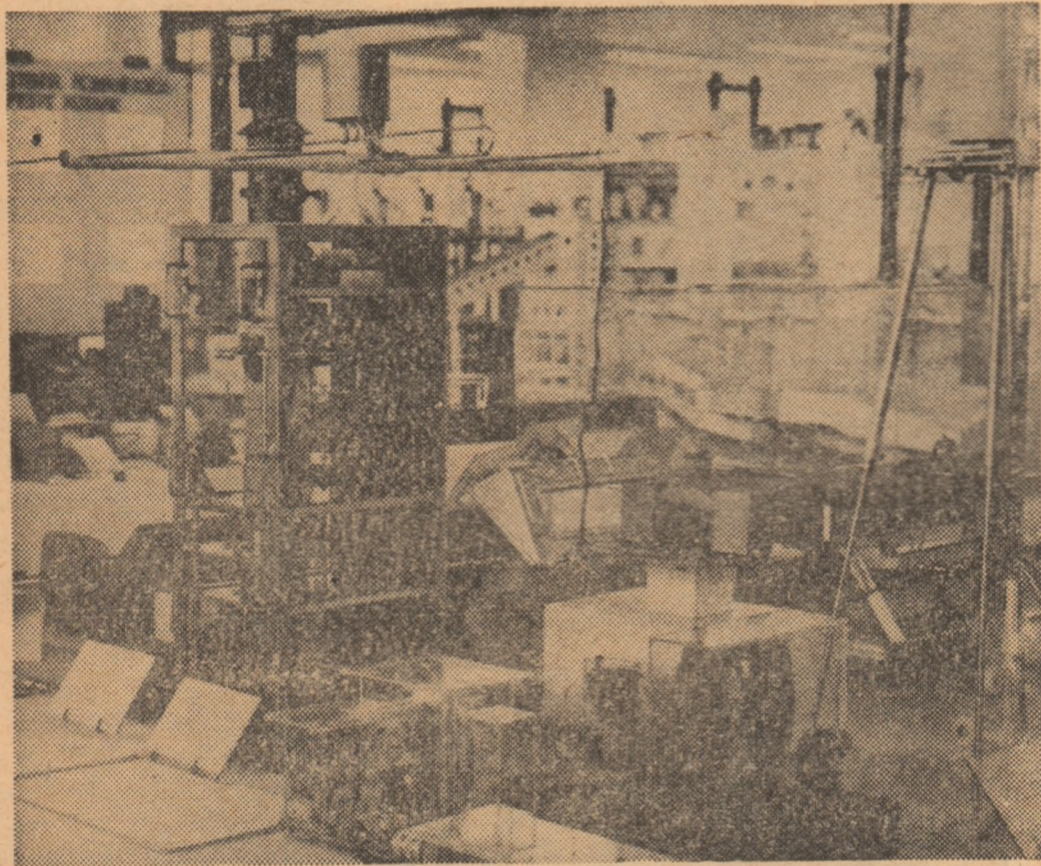
PROGRAMATOR DIGITAL

La Centrul de cercetare și proiectare a aparatului științific al Academiei Republicii Socialiste România a fost realizat un nou aparat — „Programatorul digital”. El folosește la automatizarea anumitor operațiuni din chimia gazelor și înlocuiește munca a 4-5 operatori chimiști, realizînd în paralel o reducere substanțială a timpului de analiză.

Aparatul lucrează cu program — cod și memorie electronică și este înregistrat de sisteme speciale audio-vizuale.

HORMON POLIPEPTIDIC

În cadrul cercetărilor privind endocrinologia glandei pituitare, dr. Dumitru Neacșu, șeful laboratorului de hormoni din cadrul Institutului oncologic din București, a reușit să izoleze și să purifice, printr-un nou procedeu, un hormon de natură polipeptidică din această glandă. Hormonul prezintă o acțiune de puternică frînare asupra activității glandei hipofizare, fapt important în clinica bolilor endocrine și oncologice. Cu ajutorul hormonului polipeptidic hipofizar, frînarea hipofizei se realizează în condiții apropiate de cele fiziologice normale fiind în acest fel superior principiilor chimice sau hormonale utilizate pînă în prezent.

STIMULATOR CARDIAC

În zilele noastre, cînd bolile de inimă cunosc o largă răspîndire, oamenii de știință din numeroase țări ale lumii caută soluții cât mai eficace pentru a veni în ajutorul celor suferinzi de aceste afecțiuni. În urma cercetărilor efectuate, în Uniunea Sovietică, S.U.A., Franța și în alte părți s-au construit o serie de aparate minuscule, acționate de baterii electrice care, introduse în corpul bolnavului de inimă, ajută cordul să-și îndeplinească funcțiile lui vitale. Principalul inconvenient al acestor stimulatori constă însă în faptul că bateriile electrice de care sînt alimentați trebuie schimbate periodic (de obicei din doi în doi ani), ceea ce presupune intervenții chirurgicale destul de complicate.

Iată, însă că recent, în R. F. a Germaniei s-a pus la punct un generator pentru impulsuri cardiace denumit GENERATOR ELECTROLITIC, care este conceput în așa fel, încît corpul omului emite singur tensiunea necesară funcționării aparatului, fiind astfel inutilă introducerea în organism a unei baterii electrice. În acest caz, tensiunea necesară este asigurată de lichidul care se află în țesutul epidermei și al musculaturii prin intermediul unui electrod de zinc și al unui de clorură de argint, de unde rezultă impulsurile necesare inimii slăbite.

Experimentat timp de peste un an pe mai mulți bolnavi, acest generator a dat rezultate excelente, creînd convingerea că, folosit pe scară largă, el va putea contribui în mod eficient la salvarea multor vieți omenești.

ALBINA pag. a 6-a

COADA CALULUI

Este o plantă ce crește prin locuri umede și pe marginea apelor, pe locuri argiloase; în popor se numește brăduț, brădușor, părul-porcului, coada-calului etc.

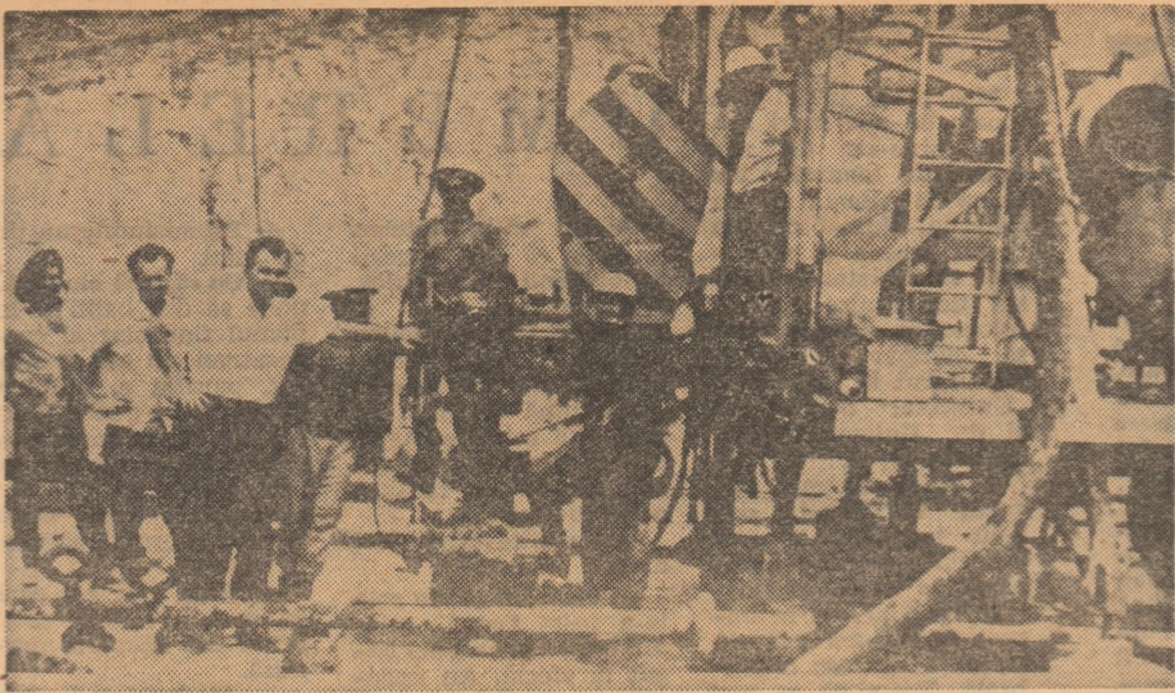
Se folosește, numai planta întregă, fără rădăcină, adică: Herba Equiseti, ce conține: saponină, ulei eteric, substanțe amare, acid silicic, săruri de potasiu, calciu, magneziu și altele. Conținutul însemnat de acid silicic și săruri minerale, îi dă proprietăți mineralizante, fiind bună pentru ceai, la convalescenți și anemici. Avînd ulei eteric și de potasiu, ceaiul este diuretic în boli de rinichi și vezică; planta mai acționează în boli de inimă,

ficat, piele, în gută și reumatism. Saponinele și celălalte substanțe chimice ușurează expectorația, calmînd tusea. În tulburări digestive, ceaiul combate aciditatea crescută, favorizînd vindecarea ulcerului gastric.

Ceaiul se prepară din 4-5 lingurițe de plantă mărunțită, la 1,5 litri apă; se fierbe 10-15 minute, se strecoară și se îndulcește; se bea cîndu în cursul unei zile.

Planta se culege din iulie pînă în septembrie și numai tulpinele sterile, numite de vîd, care se taie de la 2-3 cm deasupra pămîntului. Se usucă în stare naturală, întorcîndu-se zilnic.

EMILIAN DASCĂLU

Instalație românească de foraj montată pe unul din șantierurile de extracție din apropiere de San Salvador-Brazilia

TRATATIVELE DE LA HELSINKI

Tehnica producerii de armament nuclear cunoaște, în zilele noastre, o continuă dezvoltare. Apar mereu noi tipuri de arme de acest fel, cu efect deosebit de distructiv. S-a pus la punct și se perfecționează tehnica fabricării de super-bombe și rachete antirachete. Acumularea acestor arme constituie un pericol enorm pentru viitorul omenirii și necesită, în același timp, mari cheltuieli financiare.

Opinia publică mondială privește cu neliniște cursa înarmărilor atomice și cere cu stăruință să i se pună capăt. Aceasta ar fi o acțiune chibzuită, cu urmări deosebit de favorabile asupra îmbunătățirii climatului de înțelegere și cooperare între națiuni. Iată de ce popoarele iubitoare de pace de pe toate meridianele și paralele globului privesc cu satisfacție începerea, la Helsinki, a negocierilor sovieto-americane în problema limitării armelor nucleare strategice. Aceste negocieri sunt desigur, spinoase. În discuție sînt probleme deosebit de dificile. Și, observatorii politici avertizează, de pe acum, că nu trebuie să ne așteptăm la o rezolvare facilă a problemelor în discuție. În același timp, trebuie arătat, însă, că există o serie de premise obiective care să permită o înțelegere între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii.

Evoluția pozitivă a acestor negocieri, în care sperăm întregă omenire, ar duce, fără îndoială, spre ceea ce rămîne obiectivul principal al vremurilor noastre — interzicerea și distrugerea armamentului nuclear, singura garanție efectivă împotriva unui război atomic. Pe această linie, guvernul sovietic a reafirmat necesitatea întreprinderii unor măsuri care să ducă spre dezarmarea nucleară. De asemenea, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., W. Rogers a declarat recent

că: „Acumularea cantitativă de arme din ce în ce mai complicată nu contribuie la întărirea securității fundamentale a vreunei dintre părți”.

Aceste luări de poziție sînt de natură să ne dea speranța că actualele negocieri sovieto-americane, de la Helsinki, vor duce la un acord pozitiv în privința încetării cursei înarmărilor, ceea ce ar reduce mult tensiunea în lume și ar da popoarelor putința să-și construiască în liniște și pace un viitor mai bun.

S. L.

În luna martie a anului trecut, unități americane de presiune au masacrat 567 de locuitori civili din satul sud-vietnamez Song My. Bătrîni, femei și copii au fost uciși cu sînge rece. Știrea aceasta a cutremurat lumea. Nici o justificare nu poate fi acceptată. Faptele rămîn fapte. E vorba de o crimă oribilă, care umple de legitimă indignare și revoltă toate inimile cinstite din lume.

Făptuitorii masacrului de la Song My nu pot rămîne nepe-depsiți. Și, să sperăm că așa va fi. Dar, vreo pedeapsă ori-cît de aspră ar fi ea, poate să șteargă amintirea acestui oribil masacru? Fără îndoială că nu. Vor trece ani și ani de zile și oamenii își vor aminti cu repulsie de aceia care s-au datat la asemenea fapte neomeneste.

De altfel, drama de la Song My nu este singura. Ziarul „Nhan Dang” mai aminteste alte câteva cazuri asemănătoare. Aceasta ne arată adevărata față a acelora care pretind că se află în Vietnamul de sud „pentru a apăra pacea și libertatea”. Acum este clar pentru toți oamenii de bună credință că trupele americane se află în Vietnamul de sud nu pentru a apăra pacea și libertatea, ci pentru a sprijini un regim urit de popor și niște rinduieli de mult condamnate de istorie.

Insuflețiți de idealurile nobile de pace, independență și libertate, patrioții din Vietnamul de sud dau agresorilor lovitură puternică, cauzîndu-le pagube grele în oameni și materiale. Agresorii se dovedesc neputincioși în fața forțelor patriotice. Aceasta demonstrează în mod clar că problema vietnameză nu poate fi rezolvată pe calea armelor. Singura cale justă pentru rezolvarea acestei probleme este retragerea imediată și necondiționată a trupelor americane și a celorlalte trupe agresoare din Vietnamul de sud, lăsîndu-se poporului vietnamez posibilitatea să-și rezolve singur problemele interne, potrivit cu interesele și aspirațiile sale vitale.

Securitatea europeană

Momentul politic actual din Europa are, indiscutabil, drept punct de plecare preocuparea crescîndă a maselor largi și a factorilor de răspundere din această parte a lumii, pentru statornicirea securității pe continentul nostru. Inițiativa începerii unor discuții în această problemă importantă, de care depinde, în mare măsură, prezentul și viitorul Europei, aparține statelor socialiste membre ale Tratatului de la Varșovia. Ea se bucură de o largă adeziune de la un capăt la altul al Europei. Referindu-se la această inițiativă, Pierre Harmel, ministrul afacerilor externe al Belgiei a arătat, nu demult, că: „în prezent toate statele europene se găsesc în fața aceleiași probleme și cred că a sosit momentul de a căuta în mod susținut domeniile concrete în care sînt posibile reduceri ale tensiunii în Europa și o colaborare optimă între state cu regimuri diferite... Sperăm că la începutul anului viitor vor fi definitive problemele care ar putea constitui o temă comună de convorbiri și vor exista condiții să se facă încercarea de a se merge mai departe pentru a se realiza un succes”. De asemenea, purtătorul de cuvînt al guvernului R. F. a Germaniei a arătat că o conferință generală europeană care să dezbată problemele securității pe continent ar fi „deosebit de utilă pentru cauza păcii și destinderii în Europa și în lume”.

Pentru ca o conferință privind securitatea europeană să dea rezultate cît mai bune este necesar ca ea să fie temeinic pregătită. De aceea, țările socialiste, printre care și țara noastră, participante la recenta consfătuire de la Praga, au sugerat, între altele, inițierea unor consultări prealabile bi sau multilaterale. Important este, de asemenea — așa cum a subliniat și tovarășul Ion Gheorghe Maurer cu prilejul recentei sale vizite în Marea Britanie — că organizarea unor conferințe privind securitatea europeană „nu trebuie în nici un fel legată sau condiționată de rezolvarea prealabilă a problemelor în suspensie”. Aceasta înseamnă că e necesar să se înceapă cu problemele mai ușor de rezolvat, ceea ce ar crea un climat de încredere și posibilitatea ca pe această bază să se rezolve în viitor, în cadrul unei succesiuni de conferințe, și celelalte probleme mai spinoase. Este necesar, apoi, ca problema securității europene să nu fie tratată de la bloc la bloc, adică numai între țările aparținînd la N.A.T.O. sau cele ale Tratatului de la Varșovia, ci este necesar ca la discuții să participe și alte state interesate.

Unul dintre primele obiective principale care se impun atenției în legătură cu securitatea europeană este ca în relațiile

dintre statele de pe continentul nostru să nu se recurgă, în nici o împrejurare la forță. Acest lucru a fost scos pregnant în evidență și în recentul interviu acordat de tovarășul Nicolae Ceaușescu revistei jugoslave „Komunist” în care se arată, între altele: „Acordăm o atenție deosebită propunerii privind adoptarea unei declarații sau a unui document cu privire la renunțarea la folosirea forței, precum și la dezvoltarea colaborării economice, comerciale și tehnico-științifice între statele europene. Considerăm că acestea sînt chestiunile cele mai actuale, a căror rezolvare ar face posibilă crearea unei baze de colaborare trainică între țările europene, ar deschide calea rezolvării în perspectivă și a altor probleme din Europa”.

Țara noastră, a cărei politică externă indisolubil legată de politica internă este elogiios apreciată în cercurile largi ale opiniei publice mondiale, acordă o mare atenție stabilirii securității în Europa și în lumea întreagă. Dînd expresie dorinței sale pentru înfăptuirea acestui important deziderat al zilelor noastre, România socialistă dezvoltă relațiile sale de bună înțelegere cu toate statele lumii indiferent de orînduirea lor socială pe baza respectării principiilor suveranității și independenței naționale, a egalității în drepturi, a neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

S. LAZĂR

Una caldă, una rece

Plața comună are deja o amplă tradiție în a evolua, cum se spune, între cald și rece. Consiliul ministerial reuniți recent pare să găsească o soluție ingenioasă divergenței dintre Franța și ceilalți parteneri privitoare la primăria Angliei. Parisul a declarat că nu se va mai opune deschiderii tratatelor cu Londra dacă primește satisfacție în ce privește reglementarea financiară a politicii agricole comune. Ceilalți cinci au convenit la rîndul lor că această reglementare se situează pe primul loc în ordinea urgențelor. Dar, cum se va ajunge la reglementarea financiară și ce înfățișare va avea ea rămîne încă de domeniul ipotezelor. Cit sînt de complicate aceste probleme rezultă elocvent din pertractările complicate și hibrida convenție referitoare la compensațiile acordate agricultorilor vest-germani pentru acoperirea pierderilor suferite de aceștia în urma reevaluarii mărcii.

Miniștrii aveau de găsit o subtilitate care să le permită să mențină în picioare două principii de bază ale Pieței comune agricole: prioritatea mărfurilor agricole produse în interiorul comunității în importurile lor și așa-numita „solidaritate financiară”.

După prelungite dezbateri, ei au ajuns la elaborarea unui acord care trebuie să intre în vigoare la 1 ianuarie 1970. Înțelegerea la care aceștia au convenit are la bază următoarele elemente: prețurile produselor agricole din R.F. a Germaniei vor rămîne la nivelul comunitar; păstrarea liberei circulații a produselor agricole; pierderile suferite de țărani vest-germani vor fi integral compensate prin ajutoare financiare acordate direct

producătorilor; acest ajutor, în valoare totală de 1,7 miliarde mărci, va fi acordat pe o perioadă de patru ani, la sfîrșitul căreia Consiliul ministerial se va reuni din nou pentru a analiza situația; Comunitatea va finanța în mod degresiv acest ajutor, contribuția ei fiind în primul an de 330 milioane mărci pentru a ajunge în al treilea an la 83 milioane mărci. Restul va fi suportat de finanțele vest-germane.

Acestea sînt liniile generale ale acordului realizat. El este însă departe de a constitui o rezolvare integrală a problemelor ce frămîntă comunitatea agricolă. „Fără a satisface deplin pe cineva — scrie agenția France Presse — el comportă în special inconvenientul introducerii, pe o perioadă de patru ani, a unui sprijin artificial acordat țărănilor vest-germani, fără a exista garanția că, la sfîrșitul acesteia, ajutorul va fi suprimat”.

Recenta întîlnire la nivel înalt de la Haga a celor șase țări membre ale Pieței comune a fost programată tocmai pentru discutarea problemelor aflate în suspensie. După cum se anunță, însă, șefii de state și guverne, care au participat la această întîlnire, au realizat un acord asupra principiului largirii comunității (deschiderea unor convorbiri între membrii Pieței comune, pe de o parte, și statele candidate la C.E.E. pe de altă parte), dar n-au reușit să dea răspunsuri clare și soluții concrete problemelor atît de complexe și spinoase care s-au aflat pe agenda de lucru.

Una caldă, una rece. Comentarii se opresc de obicei mai mult asupra celei reci. Precum se vede, nu numai pentru a fi în ton cu anotimpul.

AUREL ZAMFIRESCU

ORIENTUL APROPIAT

Situația din această parte a lumii continuă să rămînă explozivă. Aproape zilnic au loc raiduri aeriene, dueluri de artilerie și ciocniri armate între trupele arabe și cele israeliene.

În aceste condiții există, în permanență, pericolul izbucnirii unui nou război, care ar avea consecințe grave pentru pacea omenirii. Pentru a preîntîmpina acest lucru, se depun eforturi conjugate pe diferite planuri. Printre acestea se numără și reluarea convorbirilor între reprezentanții la O.N.U. ai celor patru mari puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța — în legătură cu situația din Orientul Apropiat. Salutînd cu satisfacție acest eveniment important, U Thant, secretar general al O.N.U., și-a exprimat speranța că participanții la aceste convorbiri vor face tot ce le stă în putință pentru a contribui la găsirea unei soluții de rezolvare justă și pașnică a problemelor din Orientul Apropiat, în conformitate cu rezoluția din 22 noiembrie 1967 a Consiliului de Securitate.

DOII GAROI

Pe deasupra cimpiei şuiera vintul rece. Tarlalele verzi de griu, vâlureau în bătaia lui aprigă. Işi încovoiau crengile piersicii şi caişii. Pe-o antenă de televizor, doi garoi, mari şi graşi, cu penele lucind, croncăneau. Nici nu le pása de frig.

— Vezi tu, fiule, zise cel mai infolat şi mai mare. Trăim de sute de ani în locurile astea şi multe s-au petrecut sub ochii noştri. Ți-aduci aminte că pe vremea lui Mihai Bravul, multe leşuri...

— Ia-o mai de aproape, de ce te duci tocmai peste trei veacuri? Viața oamenilor e prea scurtă. Eu mi-amintesc bine... Oamenii de pe cimpia asta, acum vreo 30 de ani, locuiau în bordele acoperite cu lut. Într-o zi, era un ger de crâpan pietrele și — de foame — imi chiorăiau matele. M-am urcat pe un horn să mă încălzesc. Am simțit un miros deosebit de plăcut și m-am uitat în jos. O femeie zdrențăroasă sferbea un ceain de cartofi. De bucurie, mi-am frecat ciocul de horn. Am așteptat să fie gata mincarea. Credeam că femeia o să eurețe cartofii și o să-i dea copiilor să-i mănince, iar cojile o să le zvirlă afară. Așa o să-mi potolese și eu foamea. Femeia n-a zvirlit însă nici măcar o fărîmă. Copiii, flămînzi, au hăpăit pesemne și cojile.

Am zburat peste Dunăre și m-am

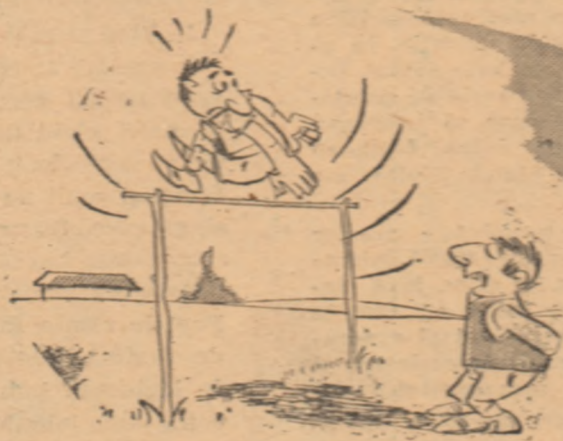
dus departe, în inima Bărăganului. Vai cum bătea Crivățul și cum își înfingea colții în penele mele! M-am ținut tare și am ajuns la o arie, unde se treierase cu cai. Am vrut să caut câteva boabe de griu, dar n-am dat de nici unul. Țăranii le strinseseră pe toate și le-ncuaseră în hambare. M-am dus și-n altă parte a șesului. Am cutreierat prin grădini, să găsec măcar o rădăcină de varză. Am dat tiroale pătulelor, pînă cînd m-au izgonit țăranii cu pietre.

Cioroiul mai tinăr zbură de pe antenă, făcî o voltă în aer și cobori într-un lan de coceni care fosneau metalic sub biciul aspru al vîntului. Incepu să bată cu ciocul într-un știulete mare, gălbui. Celălalt garoi îl urmă. Se aseză pe alt rînd de coceni. Tirziu, cu gușile pline, se urcară iarăși în slăvi. Mulțumiți și sătui, făceau în necaz vremea, legănîndu-se în vîzduh.

— Odinioară, vorbi din nou garoiul mai tinăr, oamenii trăiau greu și pămîntul nu era darnic cu ei. Acuma, ia uite ce belșug! Incheie el arătînd, cu o aripă, spre un lan necules de porumb.

— Adevărat, croncăni celălalt. Trăim aici de 500 de ani și niciodată n-am văzut nici atîta belșug dar nici atîta risipă!

SERBAN NEDELCU

— Ce să-ți spun, mare scofală! Sări și peste gropile de pe șosea, dacă poți...

Desen de F. GRONSKI

SI UMOR

SATIRA

„CONSULTAȚIA“ SPECIALISTULUI

Absolvent de-agronomie,
Dar plasat în Capitală,
Inginerul M. Ilie
Are „flier“ și are „școală“.

Iată ce-a pățit bărbatul
În concediu-acum o lună,
Cînd i s-a oprit Fiatul
Undeva, într-o comună.

Tocmai controla o roată
(Sau motorul, dacă vreți)
Cînd văzu, mă rog, o fată
Răsădind niște puiet.

— Domnișoară, spuse dînsul,
(Specialistul! ce să-i faci?)
Iartă-mă, te-apucă plînsul
Privind astfel de copaci.

Dacă vrei să știi secretul,
Altă regulă se cere.
După cum plantezi puietul
N-o să-ți faci așa mere!

A roșit puștoaica tare:
— Știu și eu, vreau să vă spun,
Cum să faci mere oare,
Dacă e puiet de... prun?

DOREL ȘORA

CONTRASTE

- CEASUL BATE, DAR N-ARE MÎINI ȘI NICI PICIOARE.
- RADIOUL CINTĂ, DAR N-ARE VOCE.
- VINTUL SUFLĂ, DAR N-ARE GURĂ.
- TIMPUL TRECE, DAR NU SE MIȘCA.
- IARNA VINE, DAR NU MERGE.

ALEC VALENTIN

Au apărut

Răvașe... nărăvașe

Toți să ia aminte
Că răvașul meu,
Bun pentru plăcinte,
Costă doar...

1 leu

Puteți găsi la toate centrele de difuzare a presei, la tutungerii și la unitățile cooperativei de consum.

RĂVAȘE... NĂRĂVAȘE

UMBRELA

M-a prins la Sibiu o ploaie de zile mari sau mai bine-zis de zile scurte de toamnă. Nu turna cu găleata ci cu cisterna. Numai cînt am trecut strada și a trebuit să mă storc. Această dezlănțuire meteorologică m-a determinat să cumpăr o umbrelă. Am intrat la magazinul „Universal“ dar cînt era el de „Universal“ umbrele nu avea.

— Am avut, m-a asigurat vânzătorul, dar s-au terminat. A venit un cetățean și le-a cumpărat pe toate.

În tot Sibiu și în împrejurimi n-am fost în stare să găsec o umbrelă. Poate că așa mai fi umblat mult și bine dacă într-unul din magazine nu aș fi înțîlnit un om competent, care vîzîndu-mă cînt sint de mulat mi-a spus să nu mai caut de pomană că le-au cumpărat pe toate cooperativei din Dirlos.

— Ce fac cu atîtea umbrele?

— Le folosesc pentru sfeclă.

— După cite imi amintesc eu din ce am învățat la școală, sfecla pentru ca să se dezvolte nu are neapărată nevoie de umbrele. Se poate și fără.

— Nu m-ai înțeles. Se vede că nu-i cunoști pe oamenii din Dirlos. Mai filantropi decît ei nu există. În loc să muncească și să încaseze produse și bani, angajează mină de lucru de prin alte comune. Așa a fost și cu sfecla de zahăr. Aveau de recoltat o mie de tone.

— Cu atîta zahăr faci diabet.

— Probabil că de asta le-a fost teamă celor din Dirlos și nu s-au băgat la sfeclă. Au angajat oameni de prin alte locuri să o încarce de pe cîmp și s-o transporte la fabrică.

— Și cu ce i-au plătit?

— Cu porumb și separat cu numerar vreo 22 000 lei.

— Și crezi că dacă se duce cineva la președintele cooperativei și îi spune că vrea să muncească, îl angajează și îi dă bani?

— Deocamdată o să-l dea porumb și o arvună, așa cum a procedat și cu cei de la sfeclă. Restul în promisiuni.

— Promisiunile nu țin de cald.

— Ce să facă omul, de unde să dea banii? În planul financiar al cooperativei nu era prevăzut, parafat și aprobat de adunarea generală că o să angajeze oameni la sfeclă. De unde să știe președintele că mai sint cooperatori care nu-și cunosc interesul, să vină la muncă.

— Bine, dar cei care au muncit trebuie să-și primească răsplata promisă.

— Ai dreptate! Dar de unde să ia cooperati-va banii?

— De la Banca agricolă.

— Ușor de spus. Crezi că Banca e o vacă de muls?

După ce am aflat toată istoria cu sfecla am continuat să mă întreb în ce scop au cumpărat cooperativei din Dirlos atîtea umbrele. Dar dacă ținem seama că umbrela reușește — oarecum — să acopere, i-am înțeles. I-am înțeles, observînd totuși că au sfecli-t-o.

A. CROITORU

FABULA TUPEULUI

Piatra nu-nceta să spuie:
— Port în mine o statuie!
Poate chiar o Afrodită,
Încă nedescoperită!

Dîzuza acest refren
Plagiîndu-l pe Rodin,
Dar crea, prin gest și poză,
Atmosfera de hipnoză,
Că, din cîți o ascultau,
Foarte mulți o admirau,
Fără să se-ntrebe dacă
Nu cumva e... piatră seacă!

STELIAN FILIP

„DINCOLO DE STICLĂ“

Discutam zilele trecute cu cîțiva săteni din comuna sibiană Avrig, mari microbiști ai programelor de televiziune. Iși exprimau nedumerirea că atunci cînd ajung „dincolo de sticlă“, artiștii amatori pe care ii știu și i-au văzut pe scena căminului, devin parca alți oameni.

Adevărul este că „gura de lup“ a camerelor de luat vederi are pentru mulți neobișnuiți un caracter inhibant, paralizant. Și e firesc. Nu e tot una să joci pe scena căminului cultural, în fața unor oameni pe care îi cunoști sau să interpretezi același program în fața unor aparate, conștient fiind că ai totuși milioane de spectatori.

Dar nu este mai puțin adevărat că alături de stingăciile izvorîte din emoții, mai intervin și indicațiile regizorale care îl împiedică pe artistul amator să își desfășoare naturalitatea. Am văzut duminică programul folcloric argeșean și mi-am dat seama că talentul interpreților ar fi fost mai bine pus în valoare dacă nu era nevoit să intre în tiparele regizorale. Și mi-a venit o poftă grozavă să văd pe micul ecran o horă țărănească filmată cu aparatul ascuns, ca să fie „ca la mama acasă“.

A. C.